

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Vsak četrtek in večer s poštinjo vred in v Mariboru s postavljanjem na dom za celo leto 6 K., poi leta 3 K in za četrt leto 1-50 K. Maroflana za knjižnico 8 K., na druge knjižnice 10 K. Četrto hodi sam po njega, piča na leto samo 5 K. — Naročnina se pošilja na: Upravnštvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se dovoljuje da odpovedati. — Udej „Klub“ ne dobičeta dobitka dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 12 vin. — Uredništvo: Koroška cesta štev. 5. — Kokopis se ne vraca. — Upravnštvo: Koroška cesta štev. 5. — Naročnina, inserate in reklame.

Načrtate se plačuje od enostopac petitvete za enkrat 24 vin, ali kar je isto, 1 kvadratni centimeter prostora stane 16 vin. Za večkratne oglašave primere posvet. V enkratno oglašavo beseda 5 vin. Parte in zahvale vsaka petitveta 24 vin, Izjave in Postalo 36 vin. — Izjaveri se sprejemajo do tretja spoml. — Nerezne reklamacije se pošiljajo pred.

Nekaj o programu „Samostojnej“.

Že dolgo pred vojno je bilo naše pošteno in dobro kmetsko ljudstvo tesno združeno in organizirano v Kmečki Zvezi. Kako da so se zastopniki in odpovedanci Kmečke Zveze že v starem avstrijskem parlamentu kot edini neustrašeno in z vso odločnostjo pogovarjali za dobrobit slovenskega kmeta, je vsej javnosti dobre znano. Pa naša Kmečka Zveza se je še bolj očistila in pojeklenila v ognju svetovne vojne. Večinoma vse stranke liberalnega programa so se v živiljenjsko nevarnem času svetovne borbe strahopetno potuknile v svoja skrivališča z voditelji in svojimi glasili vred. Že naša Kmečka Zveza je tudi v teh nezabavnih časih stala pogumno na plani kot branik slovenstva in osobito zatiranega kmetskega stanu, ki je v vojni največ žrtvoval, izgubil ter prestal. Ravno v teh hudoburnih časih vojske je Kmečka Zveza uvrstila v svoje prve bojne vrste može in bojevnike, katerih spomin bo ostal v Jugoslaviji nesmrten: dr. Kreka in dr. Korošca. Zastopniki Kmečke Zveze so zamislili globoko idejo Jugoslavije, jo zasejali med narod in jo gojili z živiljenjsko nevarnostjo tako dolgo, dokler ni iz jugoslovanske ideje in zahteve vzrastla resnična, mogočna in velika Jugoslavija sprosode in prostosti. Torej zastopniki kmetskega ljudstva so se poganjali za njegovo osvoboditev in za njegov blagov v razsuli Avstriji, dokler niso temu zatirano-tlačenemu kmetskemu narodu dali samostojnost in prostost v bratski Jugoslaviji. Po teh blestecih sadovih, ki jih je ob preobratu zarodilo mogočno drevo Kmečke Zveze, dobili so naenkrat tudi drugi poželenje, osobito oni, ki so se za časa borbe za našo prostost ali skrivali ali roke križem držali v narodni brezdelnosti ali pa se jim sploh ni sanjalo o kaki Jugoslaviji in osvoboditvi. Med strahopetne moramo prištevati liberalce, med one pa, ki jim je bila Jugoslavija — Španska vas, pa „Samostojno.“ Kot bi zabilisnilo na jasnom, brezoblačnem nebu, pojavila se je ta strančica, ki si prisvaja analogo: postati nova zastopnica kmetskega stanu, češ, Kmečka Zveza se je in se premalo briga za kmetiske težnje in potrebe. Naši Kmečki Zvezi, ki je peljala ves slovenski rod iz egiptovske sužnosti v oblujbljeno deželo svobode in samostojnosti, si upa „Samostojno“ očitati brezbriznost v kmetskem vprašanju. Naš zavedni kmet, ki je bil združen, ki je veroval, prisegal in bil organiziran v svoji stari Kmečki Zvezi, bi naj naenkrat ostavil to v smrtni nevarnosti preizkušeno prijateljico in se oklenil neznane novorojenke „Samostojne“, katere

edini namen je kmetsko ljudstvo razcepiti, ga razdvojiti, napraviti nepotrebni ravs in kavs. Kmetje, dovolj smo se borili v starri Avstriji zoper nemške trinoge in nemškutarje, ponehal je ta boj, sedaj bi še pa naj izbruhi bratska vojna in to po ščuvanju in ruvanju „Samostojne“, katero krmari mož iz zgagerske Vrtojbe — Mrmolja. „Samostojna“ je predvsem stranka nepotrebne in pogubonosne razdora med seboj takoj edinim kmetskim stanom. Prepirljivega soseda se boji vsakdo. Kmetje, boje se „Samostojne“, katere program je predvsem: Razporin razdvoj dosedanje kmeteke edinstvi.

Da je pa naša Kmečka Zveza se zamogla tako neusprašljivo boriti za dobrobit kmeta in naše prostosti, tega njenega junaštva preko prezira smrti njenih zastopnikov je iskat v programu Kmečke Zveze, ki je predvsem — verski. Katoliška krščanska vera je K. Z. temelj in podlaga. Pri „Samostojni“ pa je vera postranska stvar, ni prva točka programa. Seveda, tudi ta strančica pravi in trosi po svojem glasilu, da ní proti veri. Isto pravijo tudi liberalci in soci demokrati. Na programu in papirju res niso sovražniki vere, a iz njih protiverskih dejanj in postopanja jih poznamo, da jadra proti cilju: oslabljenje in uničenje vere in Cerkve. Kakor hitro bi se „Samostojna“ le kolikaj ukoreninila med našim ljudstvom, bi brž začela kazati in drezati na vse strani s svojimi sedaj še samo hinavsko prikritimi rožički brezverstva. Kmetje! Od svojih pradedov nismo podedeni ne srebra in ne zlata, ampak najdražji zaklad — vero. Kdo bi se upal dotakniti ali samo prikriti ta v zgodovini našega naroda najdražji zaklad, bi bil sovražnik in narodu. Med naše kmetsko ljudstvo lazijo od liberalnih advokatov nahujskani volkovi v ovčjih oblačilih verske strnosti, v sreih pa so zgrabljeni volkovi verske mladosti in brežverstva sploh. Torej stranka, ki ne temelji na verski podlagi, ni kmetska stranka, ki bi bila res zmožna potegniti se za dobrobit slovenskega kmeta.

Poleg verske zastave, ki vihra na stolpu naše Kmečke Zveze, pa še ugledamo tudi našo milo trobojico — narodnost. Naša Kmečka Zveza je bila in ostane strogo narodna. Izločevala je iz svoje srede vsakega, ki ni bil pravi narodnjak. Saj je pa tudi obrodila najlepši narodni sad — Jugoslavijo. Glejte, nova „Samostojna“ pa je narodno zastavo — zvila in nekako skrila. Njena usta, njen jezik in glasilo „Kmetijski List“ piše v 5. štev. v notici: Kaj pa Štajerčijanci? „Stranka se ne ozira, kaj je kdo prej bil. Isčemo in združujemo samo kmete, ki se zaveda-

jo, da so v prvi vrsti le kmetje.“ Torej naše nekdaj najbolj obsojane narodne izvržke Štajerčijance in nemškutarje zbira in vabi „Samostojna“ v svoje okrilje. To pač ne bo stranka slovenskozavednih kmetov, ampak naših narodnih sovražnikov. Kdor ni sedaj pri nas naroden, tudi nikdar ne bo. Stranka, ki nosi črni in umazani pečat na rodne brezbarvnosti, pač ni stranka Jugoslavije, ampak Nemške Avstrije. Kmetje, ako sedaj v svobodi nočete zatajiti narodnosti, za katere prostost smo se borili tako dolgo, potem ne pristopajte v „Samostojno“, ki zbira tudi nemškutarsko in Štajerčiansko břozgo.

Naša Kmečka Zveza je združila v svojem osrediju ne samo zastopnike kmetov, ampak vseh stranov. Kajti le ona stranka, ki ima vse stanove združene in med seboj dobro organizirane, je res tudi notrajno močna, na zunaj uplivna in delazmožna. Sedaj pa pricaplja „Samostojna“ in pravi, da hoče pritegniti na-se v prvi vrste le in sam o kmete. Ta točka njenega programa se ravno tako sveti, kot bil kmet edini na svetu. Res, kmetski stan je najstarejši, iz njega so se razvili vsi drugi, a ni edini. Kmet rabi za svoj obstoj tudi druge stanove, n. pr.: delavskega, obrtnega in uradniškega. Ta programna točka „Samostojne“ je budalost in je tudi neizpeljiva. Ako bi vsi stanovi nastopili proti kmetu, bi ga tudi ugonobil, tako bo tudi s „Samostojno.“

Slednji pa ni Mrmoljeva „Samostojna“ nič drugač, nego nekak iz rode stare liberalne stranke. Gospodje liberalni apostoli so izprevideli, da so s svojo strahopetnostjo za časa vojne izgubili pri kmetskemu ljudstvu vsak vpliv in ugled. Da bi pa vendar se po strankarski stezi počasi primuzali med kméte, so nahujskali nekaj kmečkih nezadovoljnežev in jih poslali pred seboj kot nekake predhodnike pod konkurzno firmo „Samostojne.“ Ko bi se posrečilo tem prvim pridigarjem „Samostojne“, ki se sicer zavijajo v kmečki plasč, da bi pognala njih ljudi na kmetski njivi, prikrevali bi za njimi liberalci in povezali to ljudi v snope, da jo spravijo v svoje uradniške žitnice. Mrmolja iz Vrtojbe in njegova stranka, ki razdvoja kmete, je brez barve v veri ter narodnosti, na videz združuje samo kmete in je iz rode liberalcev, pač ne bo stranka naših kmetov, ampak ostala bo le smešna „Vrtojba“, kakor smo jo opisali v podlistku. Medved je nekoč pošepnil onemu potniku, ki ni zlezel pred njim na drevo, ampak ga počakal na tleh: Zaupaj le onemu prijatelju, ki si ga preizkusil v nevarnosti! To velja tudi našim kmetom: Kmetje, zaupajte in držite se le Kmečke Zveze,

LISTEK.

Vrtojba.

Vrtojba je majhna vas in goriški okolici. Veliko slavnega o njej še ni bilo slišati, a tudi ničesar slabega. Fantje hodijo okrog po svetu kot „malavari“, t. j. pomočniki laških zidarjev, da mešajo malto in peseck. Dekleta so hodile v tovarno v Gorico, ženske nosile v jerbasih na glavi zelenjavno na goriški trg, sploh se tolčajo skozi živiljenje, kakor morejo. Goriška okolica je silno gosto oblijadena, zemlja je sicer izvanredno bogata, ktor ima vsaj eno njivo, lahko od nje živi s svojo rodbino.

Dve posebnosti pa vendar lahko omenim o Vrtojbi: Tam so ustanovili kmetje sami takozvano krompirjev zadružno, ki je prodajala zgodnji krompir v Berolin in na Dansko. Tam je tudi doma naš organizator „Samostojne Kmetijske Stranke“ Mermolja, ki bi menda rad celi slovenski svet nategnil na vrtojensko kopito.

Tesne gospodarske razmere Krasa in goriške okolice so vzgojile tudi posebni značaj ljudstva. To ljudstvo je zelo prebrisano, delavno, varčno; a tudi zelo samosvoje, svojeglavo, trdrovratno. Česar se loti, hoče izpeljati do konca, biti hoče sam za-se in se ne ukloni zlepa drugemu. Vrtojba pa uživa v tem oziru se poseben sloves, tako da je prišla že takoreč v pregovor. Tu hočem povedati samo eno povest iz Vrtojbe, kakor sem jo slišal iz neposredne bližine.

Vrtojba pravzaprav ni velika vas. V četrt ure prideš od enega konca do drugega in vse liše so temno skupaj, kakor je na Primorskem navada. Deli se pa v dve občini: v Zgornjo in v Spodnjo Vrtojbo.

Ljudje se niso mogli zediniti med sabo in so se razdelili na dvoje. Župnija pa je samo ena in še ta je majhna, ker ni imelo smisla razdeliti tudi župnijo. A da bi bilo pravljeno na obe strani, so naredili tako: Vsaka Vrtojba ima svojo cerkev, župnišče je seveda samo eno in sicer na meji občin Vrtojeb, tako da gre meja ravno skozi vežo. Tudi pokopališče so postavili na meji občin Vrtojeb, tako da gre meja ravno v sredini.

Zgodilo se je, da je Vrtojbencem umrl župnik, katerega so imeli tako radi. Vrtojbenci so namreč dobri krščanski ljudje, čeprav so veliki svobodomisinci, radikalci, uporniki in ne vem, kaj še. Da bi bila pa pravica na obeh plateh, so ukrenili sledede:

Na oder so ga položili v župnišču v veži, tako da je ležal v vsaki Vrtojbi s polovico in kropit so ga hodili iz dveh Vrtojbi iz vsake po eni strani. Potem so ga nesli v obe cerkvi Spodnje in Zgornje Vrtojbe in so v obeh opravili za njim pogrebne obrede. Slednjič so ga pokopali na skupnem pokopališču in sicer ravno v sredini, tako da ga je prišlo na vsako Vrtojbo po polovico.

Tako je bilo v Vrtojbi v starih dobrih časih. Vojska je tudi Vrtojbo prerezala na dvoje in žična ograja je šla ravno skozi vas. Sedaj je pa Vrtojba uničena in njeni prebivalci razkropljeni po svetu.

Iz te na dva dela po mišljenu in nastopu razdeljene Vrtojbe je pribeljal tudi „slavni“ apostol „Samostojne Kmetijske Stranke“ Mermolja, da bi razrezal naše doslej v Slovenski Kmečki Zvezi med seboj na temno združeno kmetsko ljudstvo v dve stranki, ki bi se naj ravšale med seboj po načinu, kakor se ga je priucil organizator Mermolja v svoji rojstni, na dve različni zaplati razcepljeni Vrtojbi. Kmetje, pomnite, da mi nismo prepirljivi in dlakocepni Vrtojbčani, am-

pak preizkušeno združeni v naši Kmečki Zvezi. Upamo, da bo po Mrmolju ostala med nami „Vrtojba“ — Zgornja in Spodnja vsaj tako znamenita, kakor je naš — Lemberg. „Samostojne Kmetijske Stranke“ bi kazalo odslej na kratko nazivati „Vrtojba“, saj vsled objavljenja teh vrst se bomo v prihodnje razumeli. To sedaj na kratko pristriženo povest o dvorezni Vrtojbi in slavnem dvoreznu možu Mrmolji smo v današnjem članku raztegnili tudi na program njegove stranke. Torej — Vrtojba — ne več „Samostojna.“

B. S.

Boljševizem na Madžarskem.

(Slovenskemu ljudstvu v poduk in svarilo.)

Bival sem od začetka tega leta pa do konca julija, ko je boljševiška vlada moralna pobegniti, na Ogrskem v vjetništvu. Videl sem na lastne oči vse dogodek in težje za madžarski narod tako usodepolni dobi. Spominjam se živo 21. marca t. l., ko so komunisti v Budimpešti prevzeli vlado. Ta dan se je začel s slavnostnimi obhodi, vihrale so povsod rdeče zastave, nosili so po mestu od tisočere druhali spremljano rakav, v katero so bili položili kraljevo krono, križ in nekdanje ogrske narodno zastavo. Od boljševiških klovodjev nahujskani in podivljeni nižji sloji so s silo odpahljni vrata državnih zaporov ter slovesno osvobodili radi poizkusa prevrata in vednih nujskih napram državnemu redu zaprte boljševike, učence in agitatorje ruskega Lenina, katere so povzdržili na vladni prestol. Pri tej priliki se je naenkrat povspel do moči, o kateri poprej gotovo niti sanjal ni, žid Bela Kun (nekdanji Kohn). Ta mož je bil svojčas uredniček zakotnega lista, s katerim je s svojimi izva-

katero ste preizkusili v največji nevarnosti svetovne vojne!

Prekmurske gospodarske zveze.

Ko je Avstro-Ogrska razpadla in se je jugoslovanska misel začela širiti med Prekmurci, so Madžari najprej rekli, da na Ogrskem ni Slovencev. Ko so pa videli, da je ta trditev vendar predebela laž, so se vrgli na gospodarsko stran. Naenkrat so sedaj odkrili Slovence in v njihovem jeziku so s posebnimi letaki začeli strašiti Prekmurce. Pisali so, da je v Jugoslaviji samo gorovje in bodo torej Jugoslovani vzeli Prekmurcem njihovo žito.

Oglejmo si torej kratko prekmurske gospodarske razmere in zveze s sosednim slovenskim delom bivše Štajerske. Prav te gospodarske zveze so v Parizu močno vplivale, da se jè Prekmurje prisodilo Jugoslaviji.

Prekmurje je predvsem poljedelska zemlja; 80 odstotkov prekmurskega prebivalstva se peča s kmetijstvom in le okoli 11 odstotkov z drugimi strokami: rokodelstvom in kupčijo. Industrije (fabrik) ni skoraj nič. Madžarska vlada ni storila ničesar, da bi se v Prekmurju razvila industrija. A to je imelo za Prekmurce tudi dobro stran. Prekmurskega zraka ni okužil fabriški dim, to se pravi, ljudstvo je ostalo pri svojem poljskem delu zdravo, fabrike bi bile le pospeševale madžarizacijo, kakor so pri nas nemškutarijo.

V Prekmurju se je na leto pridelalo povprek sto jezer ton zrnja, od tega se je doma potrošilo krog 60 odstotkov, drugo se je izvozilo. Pa kam? Če pogledamo na zemljepisno kartu, mislimo, da Prekmurje tyori s štajerskim Murskim poljem in ljutomerskimi goricami, eno naravno zemljepisno celoto, mursko kotlino ali bazen in celo Prekmurje teži proti štajerski strani, zlasti proti Radgoni in Ljutomeru. V Radgono in Ljutomer so Prekmurci najbolj spravljeni svoje pridelke: zrnje, jajca, perutnino, platno. Na leto so Prekmurci stržili prek Mure najmanj pet milijonov krov, dasiravno je ogrska vlada kar najbolj oviral promet s Štajersko. V Radgono in Ljutomeru so tudi Prekmurci najrajši kupovali svoje potrebštine: oblike, kože, razno orodje itd.

Mura ni bila stanovitna in ne naravna meja. Regulacija bi bila že zdavnata potrebna, pa še zdaj ni izvršena; kar se je bilo reguliralo, je zadnja leta voda že podrla, ker je bilo slabo delo. Prav se bo moga Mura regulirati le, če bo obojni murski breg pod isto vlado. Leto za letom dela Mura na levi in desni strani ogromno škode, zlasti ob povodnih. Vsem je še n. pr. v živem spominu, koliko škode je napravila povodenj dne 8. septembra 1916 med Radgono in Ljutomerom. Uničila je vse jesenske pridelke nad 1 uro hoda na široko. Ker Mura vedno spreminja svojo strugo, je to dalo povod mnogoterim preprom radi meje. Od Radgone do Murskega Središča ni bilo do zdaj niti enega mosta, brodovi pa ob veliki ali premajhnici vodi ne morejo voziti. Če bi bila avstrijska vlada voljna napraviti kak most, bi nasprotovala ogrska ali pa narobe.

In kako slabo je ogrska vlada izpeljala železnice! Murska Sobota je komaj dve uri od Radgone, pa Madžari niso hoteli sem napeljati železnice, ki bi

jo Prekmurci krvavo potrebovali, maryč v Zalalövö Madžaram na ljubo. Vkljub temu, da med Prekmurjem in Štajersko ni bilo ne železnice ne mostov, je ob povodnih bil prehod sploh nemogoč in so povrh še finančne straže mnogokrat delale težave, je vendar prekmursko ljudstvo bilo v vedni gospodarski zvezzi s Štajersko in nasprotno, Štajerski ljudje so radi hodili na prekmurske sejme.

Ožja zveza s slovenskimi in hrvaškimi deželami more biti le na hasek Prekmurju. V Maribor, v Celje, v Trbovlje bodo Prekmurci lahko spravljali za dober kup svoje pridelke, nasprotno pa dobivali premog in razne industrijalne izdelke. Ogrska sama ima žita dovolj, ki bi prekmurskemu žitu le delalo konkurenco, za boljšo ceno je bodo Prekmurci lahko spravljali na Štajersko, Kranjsko in Koroško, kjer ni dovolj žita. Nihče ne bo siloma jemal Prekmurcem njihovih pridelkov, kdor bo njihovo robo potreboval, jo bo tudi plačal.

Ogrska vlada je imela za Prekmurje le eno skrb: čim poprej ga pomadžariti. To sedaj odpade. Nova vlada bo pač skrbela, da se vzdigne prekmursko kmetijstvo. S kanalizacijo in drenažo treba zboljšati močvirne kraje ob Muri in Lendavi, ljudem poskrbeti umetna gnojila, povzdigniti živinorejo, s kmetijskimi šolami ljudi priučiti boljšemu izkorisčanju zemlje.

Do zdaj so na Prekmurskem imeli madžarski grofi največ zemlje v rokah. To je imelo dvojno slabu stran. Grof ni mogel prav obdelovati zemlje, dajal jo je v najem, najemnik pa nikdar ne obdeluje zemlje tako, kakor če bi bila ta zemlja njegova last. Ljudje so gosto naseljeni in ker niso imeli dosti zemlje, so šli v Ameriko. Zakaj bi se ljudem doma ne dal potreben kruh in zaslužek? Prekmurska zemlja lahko še enkrat toliko rodi in daje kruha domačinom in sosedom. Sčasoma se bo pač tudi v Prekmurju začela razvijati industrija; a treba je zavarovati dejelo pred židovskimi pijavkami. Prejšnja ogrska vlada je nalašč spustila na vrat Slovencem, Rusinom in Slovakinom židove, da so jim sesali kri-

Iz seje živinorejskega odseka v Celju.

Predsednik jaž. Zidanšek poroča o uspehu letosnjega licenciranja bikov v celjskem in Šmarskem okraju.

V celjskem okraju je bikovski material, posebno naraščaj, slab; v Šmarskem pa prav dober. Ta izboren uspeh v Smarju je pripisovati smotrenemu delu okrajnega zastopa v prejšnjih časih. Ta okraj bi bil sedaj zmožen do nadaljnje ureditve služiti za nakup plemenskih bikeev murbodenške pasme za druge okraje.

Licenciranje se je letos zaradi prihranka stroškov vršilo na primitiven način: Skrčena je bila komisija, ker se je vsled ukaza iz Ljubljane pritegnil iz celega okraja le po eden župni predstojnik, ki pozna le razmere svoje župe, glede ostalih živinorejskih žup in njihovih potreb je ostala pa komisija polnoma brez informacij.

Za pri tej priliki običajno obdarovanje bikov država letos ni dala nobenih sredstev na razpolago. Vendar so pa nekateri okrajni zastopi, upoštevajoč

janji ter novicami kratkočasil in zabaval le par tisoč naročnikov. Ta trinog je prav do zadnjega trenutka pred prevratom se potikal po budimpeštanskih zaporih in ječah. Pri slovesnem izprevodu od drugih izpuščen na prost, proglašil se je sam diktatorjem boljševiške Ogrske. Za glavno geslo je raztrobil koi pri nastopu v mase klic: Vso moč v roke proletariata, boljšim stanovom pa vešala in svinec! Dasiravno je prevzel uradno veljavno samo posle zunanje politike, je bil resnično vendar le on sam edini zapovednih in vladar cele države. Vse politične zadeve, celo upravo, finance in gospodarstvo je držal sam v rokah. Z res izvanredno vstajnostjo in delavnostjo, ne trpeč nobenega ugovora niti od svojih najozjibnejših priateljev, je slepo in samodržno veslal ter jadril proti nedosegljivim in neizpeljivim ciljem. Gledal in budal je v svoji židovski domišljiji samo sebe kot rešitelja Ogrske. Madžarsko ljudstvo pa v resnici ni bilo nikdar tako kruto trinoško stiskano in vsake svobode oropano, kot za časa boljševiškega – Kunovega odrešenja! Neutrudljiv je bil Kun tudi na shodih svoje stranke, kjer je nastopal v ulogah gromovitega govornika. Ta od njega sklicana zborovanja so bila za njegove strahovlade vedno dobro obiskana. Delaveci, potepuhni in brezdelneži so poslušali Kunova izvajanja in govorje z nepopisno zaslepjanim, divjim navdušenjem. Manj ubogljive in hvaležne poslušalec je našel Kun pri svojih prejšnjih stanovskih tovariših, pri časnikih. Koj od začetka svoje samodržne vlade je sklical vse urednike listov iz Budimpešte na zborovanje, kjer jim je v dolgoveznem govoru polagal na srca srečo in bodoči blagostan boljševizma na celo po njem odrešeno Ogrsko. Na koncu svojih narod osrečevalnih izvajanj je vprašal navzoče sotovariša: Morebiti ni kateri izmed njih predavanja dobro razumel, ali bi hotel in želel kateri še kaj pripomni-

ti. Pri tem Kunovem pozivu k besedi je prevzela in nadvladal shodno dvorano grobna tišina, nikdo se ni oglasil k besedi. Kun pa je odločeno in v drugič zahteval, nekdo izmed navzočih se vendar le mora oglašiti s kako pripombo. Nekako prisiljeno je dvignil jezik popolnoma nedolžni urednik nekega katoliškega lista in vprašal priprsto: Na kak način in katerim potom bi se dalo dobiti potni list v inozemstvo? Posledica tega edinega in nepristranskega vprašanja je bila takojšna ustavitev vseh meščanskih listov, — dovoljevala, tiskala ter izhajala so odslej samo boljševiška glasila.

Umetnost Kunove boljševiške vlade je izvirala iz neusahljive množine dnevno raztrobljenih postav, povelj, svaril, navodil in hitrih pogojev za vrv, sekiro in kroglo smrtnih kazni. Vsi ogrski dnevniki so morali te uradne razglase pribijati na čelo listov, včasih so bili časniki od prve do zadnje strani prepolnjeni z novimi vladnimi naredbami. Tem uradnoscovanim in zvarjenim zakonom so smela uredništva le še dodjati poročila vrhovnega poveljstva rdeče garde, ki so prikipevala samih uspehov ter zmag boljševiškega orožja. Poglejmo nekaj teh Kunovih preustrojev na polju zakonodaje! Diktator Ogrske je uvedel predvsem svobodo zakona. Vse dosedanje postavne zunanjosti pri ženitvi je odpravil, za vojake svoje rudeče garde pa je zakonski prag še posebno nizko in na kratko obtesal in obžagal. Vojake se je kar meni nič tebi nič na mestu poročalo. Verskih zavor in zaprek ali zadržkov sorodstva boljševiška postava sklepanju zakonske zvezze sploh ni upoštevala. Res, kakor se mi je izjavil višji ogrski duhovnik, prav po zverinsko-divjaško se je za Kunove dobe po Madžarski možilo in ženilo. V sami Budimpešti se je v me-

važnost zadeve, iz lastnega nagiba obljudibili lepe sivo te v obdarovalne namene. Hvala jim! Le jen edin okrajni zastop se je navzlic pismeni intervenciji živinorejskega odseka in osebni prošnji licencevalne komisije trdovratno branil, kaj dovoliti, češ, če država nič ne da, tudi okrajni zastop ne da nič.

G. Hanželič poroča o licencevanju v ormoškem okraju: število plemenjakov zadostno. G. Zurman poroča o licencevanju za rogaški okraj in biča neenakomerno razdelitev bikov v tamšnjem okraju. G. Robič poroča o uspehu licencevanja v mariborskem okrajnem glavarstvu: sodni okraj St. Lenart ima za lastno uporabo zadostno število lepih plemenjakov. Sodni okraj Maribor ima slab material, uvoz od drugod potreben. Sodni okraj Slov. Bistrica: material zadovoljiv, le številno pomanjkanje.

Jaž. Zidanšek razvija nato svoje misli glede bodočnosti spodnještajerske živinoreje približno tako-le: Hrbtenico za napredek živinoreje bo tvoril nov živinorejski zakon, česar načrt se je meseca marca t. l. izdelal v Zagrebu. Vodilna misel tega načrta je, vzbudit zanimanje posameznih občin za bikorejo. V ta namen ustvarja zakon takozvana občinska stočarska povjerenstva, t. j. občinske živinorejske odbore, v katere voli občinski zastop 4 občinske odbornike živinorejce; razentega so člani istega župan, okrajni živinodravnik in okrajni kmetijski veščak. Tem odborom je naložena skrb za živinorejo v občini, osobito ima živinorejski odbor občinskemu zastopu staviti predloge glede bikoreje (število, način nabave in sredstva zato). Ta način se je dosedaj dobro obnesel na Hrvaškem, upajmo, da bo tudi pri nas rodil dobrega sadu.

Glede pasem na Spodnještajerskem ne bo kazalo veliko spreminjači, osobito ne v murbodenških in marijadovskih pasemskega okoliših. To so domače pasme, vzasle iz danih gospodarskih odnošajev, so tedaj vsled utrjenosti za kmečkega posestnika največ vredne. Seveda pa je naloga vsakega mislečega živinorejca, sodelovati na izboljševanju istih. Drugače je s pinegavei, ki se na Spodnještajerskem niso nikjer prav obnesli; najbrž jih bo poplavilo simodolsko pleme, ki sill iz Ogrske in Hrvatske, deloma jih bo nadomestili marijadovci.

Za smotreno delovanje na polju živinoreje bo imel skrbeti novoimenovani živinorejski nadzornik, ki bo imel za prvi čas enega instruktorja za Štajersko, družega za Kranjsko; pozneje jih bo treba več. S pomočjo zvestega in priznano pridnega sodelovanja gg. živinodravnikov upajmo, da doseže naše delo onih uspehov, ki jih želimo naši živinoreji.

G. nadživinodravnik Pirnat priporoča, da se dosedaj obstoječe bikorejske zadruge, povsod, kjer je količaj čist plemenski okoliš, takoj spremeni po vzoru Gornještajerske v živinorejske zadruge. Smoter naj bo: za vsak okraj živinorejska zadruga! V te organizacije naj se v obilni meri pritegne živinodravnike. Soglasno se sprejme njegov predlog, pozvati v listih spodnještajerske kmetijske podružnice, da se v vseh živinorejskih vprašanjih iste najprej obražajo na živinorejski odsek, da bo ta dobro obveščen o potrebah posameznih krajev.

Dr. Stegu in Pirnat predlagata, da naj se odsek zavzame za nujno dodelitev živinodravnika v

seči aprila in maju poročilo nad 100.000 parov, dočim prejšnje leto v ravno istem času samo le 2500. Divjaško, lahkomiseln in brezpametno, kot se je postopalo pri sklepu zakona, ravno tako se je dogajalo tudi pri ločitvi in razporakah. Žena je šla kratkomalo k sodniku in mu izjavila: Z možem ne morem več živeti skupaj! Sestavil se je čisto kratek zapisnik in pozvalo se je še moža, oba sta podpisala razporoko, in bila sta zopet samska!

Belov pomagač in sotrudnik na grobljih boljševiškega prava in zakonodaje je bil njegov prijatelj Tibor Szamuely, ki je bil takoj pri prevratu imenovan za komisarja revolucionarnega sodišča. Ta čudovitnik zakonodaje je odslovil vse prejšnje sodnije, sodnike, državne pravdne in sodnijske uradnike, ki so morali ali vstopiti v rudečo gardo ali pa poslovati kot navadni pisarji. Na njih mesta so se upostavili obtožni komisarji. Kot sodnike in obtožne komisarje se je na predlog direktorja, ki je bil imenovan za vsako večje mesto in vršil posle krajevne vlade, postavilo navadne delavce ali obrtnike, redkokedaj kakega bivšega uradnika ali pisarja, tuintam še kakoge zaslepjenega kmeta (pametni so se itak izogibali te družbe). Tako je n. pr. v nekem velikem ogrskem mestu bil najvišji obtožni komisar (državni pravnik) bivši kovač, ki je pred boljševiško vlado sedel 18 mesecev v ječi. Predsednik sodnije pa bivši „šoštar“, prisredniki pa: tovarniški delavec, poljedelski delavec in en vojak. O kaki razumnosti in postavoznanju pri teh ljudeh pač ni bilo niti govora. Sredstva, katerih so se ti sodniki posluževali pri sodnih razpravah in obravnavah, bi lahko primerjali srednjeveškemu takozyanemu inkvizicijskemu sodnemu postopanju. Kličali so obtožence okoli polnoči v sodne dvorane, kjer so bila okna in luč ovita s črnoprzornim prtom.

(Dalje prihodnjič.)

Mozirje. G. Feliks Robič ugotavlja, da se strmljenje odseka še pre malo uvažuje, obžaluje, da je vlada odpustila enega izvrstnega strokovnjaka za zboljšanje pašnikov (inž. Klomfera) in opozarja na veliko prenizko dotacijo kmet. poverjeništva za pospeševanje živinoreje. G. ravnatelj Belle poroča o gnojiščih in gnojničnih jamah in pride do sledenih zaključkov: 1. Načrti naj se izdelujejo brezplačno pri poverjeništvu za kmetijstvo v Ljubljani. 2. Pri nabavi potrebnih tvarin (cement) naj imajo stavitelji gnojišč in gnojnih jam prednost. 3. Vzorna gnojišča in pravilno ravnjanje z gnojem se premira.

Po nasvetu kmet. nadzornika Goričana se bodo tudi pri prihodni seji zbirali praktični nasveti, kako bi se dalo to važno vprašanje tako poljuditi, da bo imel vsak živinorejec dobro gnojišče z jamo. Po potrebi naj se na obeh štaj. kmetijskih zavodov (St. Jurij in Maribor) priredi praktični tečaj za napravo gnojišč, zvezan z obiski k vzornim napravam.

Predsednik poroča, da je odsek proslil kmetijsko družbo v Ljubljani za 1000 K kot pisarniški prispevki. Razmerje do kmetijske družbe naj ostane do občnega zborna iste neizpremenjeno. Stavi naj se predlog, da kmetijska družba imenuje svojega delegata v odsek.

Po pravilih odseka so se vršile volitve namestnikov v načelstvo. Kot namestnik predsednika je voljen ravnatelj Belle, kot namestnik tajnika nadzivinodravnik Pirnat in kot namestnik blagajnika g. Feliks Robič.

Na razgovor pride ustanovitev zavarovalnice za živino. Po večini se odsek odloči za obligatorično zavarovanje, ker bi pri prostovoljnem zavarovanju premije morale biti previsoke. Premije pa naj bodo nizke, naj po možnosti ne presegajo eden odstotek celinne vrednosti.

Na koncu se na predlog g. Robiča sklene naprošiti okrajni zastop v Gornjem gradu, da napravi letos o priliklicenciranju bikov razstavo živine v Rečici in Solčavi, ker bi si nekateri okrajni zastopi in podružnice radi ogledali plemenski material, ki ga imamo pričakovati iz tega plemenskega okoliša.

Kmetski tabor v Slivnici.

V Slivnici pri Mariboru se vrši na praznik, dne 8. septembra, ob pol osmiljih zjutraj v novem Društvenem domu (v slučaju lepega vremena pa na prostoru pri cerkvi)

Velik kmetski tabor

za kraje na severnem Dravskem polju in na vnožju Pohorja. Kmetje iz Slivnice, Frama, Hoč, Poljskev, Cirkove, Št. Janža, Sv. Lovrenca in vseh drugih bližnjih krajev, pohitite dne 8. septembra

v Slivnico pri Mariboru.

da se pogovorimo o kmetskih težnjah in zahtevah. — Zveze z vlaki v Slivnico in domov so zelo ugodne. Prosimo naše zaupnike iz župnij in občin v okolici Slivnice, da agitirajo za obilno udeležbo!

Slovenska Kmečka Zveza.

Kmetsko-delavski tabor na Homcu.

Na Male maše, dne 8. septembra vrši se na Homcu po drugem sv. opravilu velik kmetsko-delavski tabor. Kmetje in delavci, možki in ženske, fantje in dekleta pridite v obilnem številu, da s svojo udeležbo pokažete, da med Vami še krščanska misel ni vsled vojske zaspala. S skupnim nastopom zastopnikov kmetskega in delavskega krščanskomslečega stanu pokažimo, da odklanjammo vsak razredni boj in hočemo tudi bodoče z vsemi stanovi delovati po načelu: "Vsi za enega, eden za vse!" Govoril bode dr. Ant. Ogrizek iz Celja in več drugih govornikov. To je 8. septembra na veselo svidenje na Homcu!

Kmetski prijatelj.

Kmetski stan ima mnogo sovražnikov. Najnovejši je kapitalizem. V preteklih časih je bil predstavitev kapitalizma graščak-veleposestnik, kateremu je kmet tlačnil, graščak pa je zbiral sadove kmetskega truda. Dandanes je predstavitev kapitalizma sredi, kmetov tisti, ki s pomočjo trgovske spremnosti izrablja hipne kmetove gospodarske težkoče in se polašča kmetovih pridelkov ter z njimi trguje. Kapitalizem skuša kmeta napraviti gospodarsko odvisnega, ga zasužniti.

Velik sovražnik kmetskega stanu je pomanjkljiva strokovna in politična izobrazba. Malo je kmetov, ki bi znali voditi gospodarske knjige, račune, ki so podlaga vsakega razumnega gospodarstva. Še manj jih je, ki bi znali vstajno in uspešno v političnem boju s kapitalizmom braniti koristi svojega stanu.

Nasproti tem sovražnikom je edina pomoč enotna organizacija kmetskega stanu s trdnim, jasnim, vsakemu razumljivim programom, kako pomagati kmetskemu stanu, kako ga obvarovati propadanju. Niso torej posamezne osebe pravi resnični prijatelji kmetskega stanu, ampak enotno združen kmetski stan je kmetski prijatelj.

Vsem zahtevam prave organizacije stanu odgovarja Kmetska Zveza. Cilji Kmetske Zveze so jasni. Tu ne gre za osebe, ampak za stan. Vsak lahko potom svoje krajevne skupine Kmetske Zveze spravi pametni nasvet, zahtevo, zadevajoč kmetski stan sploh, v razpravo in splošno vednost. Delovanje posameznih voditeljev je predpisano po pravilih. Take, ki bi delali za svojo osebno korist more Kmetska Zveza vedno brez težave odstraniti z vodilnih mest. Kar nima kmetski stan sam, to mu da Kmetska Zveza. Mnogo je namreč temeljito izobraženih mož duhovskega in posvetnega stanu, ki so izšli sami iz kmetske hiše. Niso se odtujili kmetski hiši, niso se udinjali kapitalizmu, oni hočejo delati, toda ne samo za posameznega, ampak za celoto kmetskega stanu. To so tisti, ki so pri kmetskih zvezah delavci četudi v gospodski sukni in brez žuljev na rokah.

Sovražnik kmetskega stanu sam ne more med kmetsko, zato se poslužuje kmetske nezaupljivosti. Pri tem pa čaka ugodnega trenutka, da požanje, kar je zrastlo. Pred 10 leti je na Goriškem lepo delovala Kmetska Zveza. Zavzela se je posebno za bedne kolence, ki so tisto, kar viničarji tu pri nas. Izdelala je postavo, ki je imela zboljšati gospodarski položaj tega kmeta. Mislili bi, da je vsak kmet podpiral to delo. Ne. Takrat je nastopil med goriškim ljudstvom - Mermolja, agitator za čisto Kmetsko Stranko. Kuzal je žulje na svojih rokah in sejal nezaupljivost med kmete, razdiral tako delo Kmetske Zveze. Zadaj pa so čakali nekateri advokati - bogataši, veleposestniki, ki so po samostojni Kmetski stranki splezali v delžni odbor in stem opravili vse delo za - kmeta. Ali se hoče to pri nas ponavljati? Stojimo pred preizkušnjo zavednosti našega kmeta.

Politični pregled.

Naša demokratsko socialistična vlada v Beogradu je dobila komaj 8 glasov večine, pa le na ta način, ker so glasovali za vlado tudi vsi ministri. Protiv vlad je močna opozicija iz raznih strank in klubov. Tudi naš Jugoslovanski klub je prestopil celokupno na stran opozicionalcev, radi tega, ker klub zahteva novo koncentracijsko vlado, ki bo sestavljena iz vseh močnih strank. Dolgo je čakal dr. Korosec z odločitvijo: ali bi naj potegnil k vladi ali v opozicijo. Mi Slovenci smo enako ljubi srbskim demokratom in radikalcem. Ker pa posedajo radikale kot srbska kmečka stranka več moči in uglednih pristašev in bodo tudi obdržali v prihodnosti vladno moč, se je odločil Jugoslovanski klub za opozicijo, da se čim preje odstrani sedanja vlada, ki pogreša zaupanja v Narodnem predstavništvu in med narodom in se sestavi nov kabinet, ki bo res tudi zmožen vendar enkrat razvozljati: valutno vprašanje in agrarno reformo. Dasi je naša sedanja vlada tako pičlo podprtta z glasovno večino, nebi rada kar meni in tebi nič pustila vladnega krmila, koj v začetku svojega nastopa, zato se pa sedaj pogaja in dogovarja z raznimi strankami in klubu opozicije, da bi jih pritegnila nase. Upati je, da se bo morda dosegel sporazum med medsebojnima največima nasprotnicama: med srbskimi radikalci in demokrati. Tudi, če bi se doseglia poravnava, vendar vlada samo 8 glasovne večine ne bo dolgo životarila, morala bo prepustiti svoj vladni stolec za delo edino sposobnemu koncentracijskemu kabinetu, ki bo imel združene v svoji vladni krog ministre iz vseh strank in klubov. Leto vladu bodo potem tudi enoglasno podpiralo Narodno predstavništvo z enotnim glasovanjem.

Po Mariboru so se v zadnjem času raztrostile po nemškem časopisu vesti, da se bosta Maribor in Radgona potom ljudskega glasovanja odločila za pridarnost k Jugoslaviji ali k Nemški Avstriji. Tozadene predlogi so bili gotovo stavljeni v Parizu od nemške strani po Italijanih. Pariška konferenca je pa odločila v odgovorni noti na Nemško Avstrijo, da pripade Maribor brez vsakega glasovanja Jugoslaviji. Meja med Nemško Avstrijo in kraljevino SHS bo šla ob spodnještajerski Muri. Samo mestece Radgona bo menda res prikljpljeno Nemški Avstriji. Kako pa bodo Radgona živitarila brez slovenskega Prekmurja, bo pa dokazala prihodnost, ko še Nemci za Gradec nimajo dovolj živil, odrešeno Radgono bodo pa pitali z golimi obljudbami. Po privoljenju iz Pariza so naše čete zasedle na po mirovni konferenci Jugoslovom priznano Prekmurje. Po zasedbi je prevzel vladne posle v celiem Prekmurju iz Beograda imenovani civilni guverner dr. Lajnšič. Naenkrat pa je našim bratom Hrvatom nekaj padlo v glavo, zasedli so s svojimi financarji in orožniki južno polovico slovenskega Prekmurja. Naše slovensko orožništvo, ki je bilo razposlano po celiem Prekmurju, so siloma zaprli v ječe v Lendavi in ne pustijo prostega vladnega delovanja niti dr. Lajnšiču. Mi in slovensko prekmursko prebivalstvo se protivi tej neopravičeni zasedbi, oposlala se je tudi deputacija Prekmurcev z dr. Slavičem na čelu v Beograd, da tamkaj z vso silo ugovarja tem krivicam, s katerimi so preplavili Hrvati naše slovenske brate, katere smo rešili iz madžarske sužnosti, le mi Slovenci s svojimi tozadvnimi zahtevami v Parizu in potom vojaške zasedbe, ki se je organizirala iz Maribora. Hrvati, ki niso niti zrna zanimanja posejali za osvoboditev Prekmurja, hočajo sedaj žeti v najbolj bogatih krajin Prekmurja. Ti kraji pa hočajo za vsako ceno pod našo, ne pod hrvatsko deželno vlado. Prekmurska protestna deputacija je bila v Beogradu povsod na višjih mestih lepo sprejeta, obljudbila se je odpomoč, spor med Hrvati in nami radi Prekmurja bo gotovo kmalu poravnjan.

Italija bo razpustila svoj parlament krog 3. septembra. Za mesec november so razpisane nove volitve. Italijani so strogo zaprli demarkacijsko črto in ne pustijo nikogar skozi. Casniki poročajo o gibanju italijanskih čet, katere baje zapustijo one naše po njih zasedene kraje, katerih jim v Parizu niso priznali. Seve, grabežljivi Lahi so zahtevali na konferenci tudi Bled in Jesenice, kar so pa le prazne zahteve. Nemški Avstriji se bode izročili te dni odgovor na njeni ugovor proti mirovnim pogojem, kateri so bili narekovani Nemški Avstriji. V Parizu so pa olajšali naši nemški sosedji le nekoliko finančno breme, v obmejnem oziru pa se ne bo razvzen Radgonič spremeno. Ogrski samodržec nadvojvoda Jožef z ministrskim predsednikom Friedrichom je odstopil. Predsedstvo je prevzel Franc Heinrich, ki je sestavil novi kabinet in dosegel sporazum z vsemi strankami. Rumunija, ki je hotela kratiti naše pravice v Banatu, je dobila iz Pariza obvestilo, da mirovna konferenca ne dovoli nikakoršnega kršenja meje, ki jih je določila med Rumunijo in našo kraljevino. Poveljstvo nad ruski boljševiškimi četami je prevzel znani ruski general Brusilov. Pohod in vojno zoper ruske boljševiške tolpe je začelo 14. držav. Rumuni so dosegli proti boljševikom ob Dnjestru lepe uspehe, prodri so v območju fronto, se zvezali z ukrajinško armado in delujejo na obkolitev boljševiške armade. Protiv Petrogradu in Moskvi prodirajo zavezniške čete v moči 350.000 mož. Padec Petrograda in Moskve se pričakuje v kratkem. Po Spanskem in Francoskem so izbruhnili razni delavski nemiri, ker se poteguje delavstvo za zvišanje plače in osemurni delavni.

Naša država razpisuje vojna posojila, za katere se toplo zavzema tudi Amerika. banju italijanskih čet, katere baje zapustijo one naše po njih zasedene kraje, katerih jim v Parizu niso priznali. Seve, grabežljivi Lahi so zahtevali na konferenci tudi Bled in Jesenice, kar so pa le prazne zahteve. Nemški Avstriji se bode izročili te dni odgovor na njeni ugovor proti mirovnim pogojem, kateri so bili narekovani Nemški Avstriji. V Parizu so pa olajšali naši nemški sosedji le nekoliko finančno breme, v obmejnem oziru pa se ne bo razvzen Radgonič spremeno. Ogrski samodržec nadvojvoda Jožef z ministrskim predsednikom Friedrichom je odstopil. Predsedstvo je prevzel Franc Heinrich, ki je sestavil novi kabinet in dosegel sporazum z vsemi strankami. Rumunija, ki je hotela kratiti naše pravice v Banatu, je dobila iz Pariza obvestilo, da mirovna konferenca ne dovoli nikakoršnega kršenja meje, ki jih je določila med Rumunijo in našo kraljevino. Poveljstvo nad ruski boljševiškimi četami je prevzel znani ruski general Brusilov. Pohod in vojno zoper ruske boljševiške tolpe je začelo 14. držav. Rumuni so dosegli proti boljševikom ob Dnjestru lepe uspehe, prodri so v območju fronto, se zvezali z ukrajinško armado in delujejo na obkolitev boljševiške armade. Protiv Petrograda in Moskvi prodirajo zavezniške čete v moči 350.000 mož. Padec Petrograda in Moskve se pričakuje v kratkem. Po Spanskem in Francoskem so izbruhnili razni delavski nemiri, ker se poteguje delavstvo za zvišanje plače in osemurni delavni.

Naša država razpisuje vojna posojila, za katere se toplo zavzema tudi Amerika.

Gospodarske novice.

Hmelj. Na hmeljskem trgu v Žalcu je bilo po prvačevanje po domačem hmelju lanskega letnika precej živalno in tudi cene so se vnovič dvignile, kajti gibale so se med 850—940 K za 50 kg. Tujega hmelja ni bilo veliko na trgu, torej so bile tudi cene zgolj na papirju. Stanje hmeljskih nasadov na Češkem je srednje dobro, v Nemčiji pa manj povoljno, kjer se bo leto pridelalo komaj 100.000 centov, dočim so ga v mirovem času pridelali okrog 260.000 centov. Kakovost hmelja v Savinjski dolini bo dobra, toda pridelalo se ga bo bore malo.

Bliža se čas trgovine. Dobro bo, če si omislijo naši vinogradniki in krčmarji pravočasno glivice, ki vzbujajo čisto vrenje, kajti na tak način pospešijo vrenje v moštu in oslabijo v njem druge škodljive glivice, ki bi lahko povzročile slabo vrenje. Take dobre glivice, vrsta črešnjevska, se dobivajo na državnem kmet. kemičenim poskuševališču in preskuševališču v Mariboru, Urbanova cesta št. 33; tudi po poštnem povzetju z navodilom v uporabe vred. Cevka stanje 2 K in zadostuje za polovnjak mošta. Ker je število cevk na zavodu omejeno, se bodo razpošiljale letistim, ki jih bodo pravočasno naročili. V slučaju, da bi cevke pošle, bodo dobivali Hansenove bučice proti posebni varčini le oni, ki stanujejo v Mariboru. Zadnji čas priglasitve in naročbe je 15. september.

Sladkar za vinski mošt. Letošnje vino bo zelo kislo. Neobhodno potrebno bo vsaj del letošnjega pridelka zboljšati s pridržkom sladkorja. Vlado pozivamo, da nemudoma dobi dovolj kristalnega sladkorja po znižanih cenah za vinogradnike.

Sladkorne tovarne. V Jugoslaviji imamo sedaj že šest delujočih sladkornih tovarn. Tri tovarne ne delujejo, ker so Nemci stroje uničili. Letos so v Banatu posadili nad 120 ha zemlje na novo s sladkorno repo.

Železo v Sloveniji. Blizu Mokronoga na Dolenskem v bližini Hrastnika in tudi v Prekmurju so našli železno rudo. Tudi Srbija in Bosna imata pod zemljo obilo železnih zakladov. Te zaklade bomo dvignili in se tako tudi glede železa osamosvojili.

Preskrba s petrolejem. Ameriška veletrgovska družba "Standard Oil Company of New York" bo odslej zlagala jugoslovanske pokrajine s petrolejem, nafto, bencinom, cilindrovim strojnim oljem, parafinom, svečami in enakim blagom. Družba je v Beogradu pri vladni napravila potrebne korake, da se bo za vse jugoslovanske pokrajine petrolej pravično razdelil. Parniki "Macomas", "Alaquash", "Thordis", "Maryanne", "Kiowa" in "Tenkai Maru" so že na potu iz Amerike v Reko z velikimi množinami petroleja, bencina in drugim enakim blagom. Tudi cene petroleju bodo za 1—2 K nižje.

Furnir za mizarje. Mizarji, kateri imajo hlove pripravljene za rezanje furnirja, naj to javijo uradu za pospeševanje obrti v Ljubljani, ki je v dogovoru s "Slavonija", društvo na dionice za industrijo drva v Brodu, da prevzame to rezanje furnirja za ceno 20 vinarjev za kvadratni čevlj. K tem stroškom pridejo še stroški za dovoz in odvoz, ki znaša za prevoz 1 vagona Ljubljana-Brod in nazaj 1854 K. Rezanje furnirja se izplača le, ako se odpošlje celi vagon (10 kubicnih metrov) lesa, katera množina odgovarja ca. 100.000 kvadratnih čevljev furnirja.

Izvoz iz Jugoslavije. Odslej se sme glasom odredbe C. U. 8493 16. 8. 19 Centralne uprave izvažati iz naše države le proti plačilu v dobrem denarju. Ta omejitev velja tudi za vino, žganje, jabolčnik, koruzne storže in vinske drožje, kateri predmeti so se dolej glasom odredbe C. U. 4819 2

imenovano blago, dobisi sicer dovoljenje za izvoz, a kupec ti mora izkupiček izplačati le v dobrem denarju, bodisi v jugoslovanskem ali v denarju kake za vežniške države. Denar Nemške Avstrie, Ogrske ali Nemčije nima slovesa, da je kaj vreden. Pojasnila gledate izvoza daje „Centralna uprava sa trgovščki promet sa inostranstvom v Beogradu, podružnica v Ljubljani.“

Zivinorejske zadeve za Slovenski Štajer. Kmetijske podružnice, okrajni zastopi in bikorejske zadruge se v lastnem interesu naprošajo, da se v vseh živinorejskih zadevah obražajo najprvo na živinorejski odsek za Slovenski Štajer. Odsek zastopa živinorejske koristi prejšnje Spodnje-Stajerske, in bo to tem lažje storil, čim bolje bo o potrebi posameznih okrajev poučen. Dopise je naslavljati na: Živinorejski odsek za Slovenski Štajer slovenske kmetijske družbe, tačas St. Jurij ob južni žel.

Zalostna slika na naših živinskih sejmih. Mestnari in mesarji imajo na sejmih tako organizirane svoje priganje, da je kmet skoro nemogoče kupiti kako boljšo plemeno živino. Vzgled: Na zadnjem seumu v Št. Jurju je neki kmet iz Šentlenartsk. okraja hotel kupiti dvoje lepih mladih volov marijadovske pasme. Lastnik je bil Hrvat iz varazdinske okolice. Kmet in Hrvat sta se že skoro pogodila za ceno. Tedaj pa pride dobrorjeni mesar in je nalašč ponudil Hrvatu 2 K pri 1 kg žive teže več, kot sta se že preprije kmet in Hrvat dogovorila. Mesar se je škodoželjno krohotil in rekel, da raje zgubi 2000 K pri volih, nego bi bil dopustil kmetu te vole. Take škodljive kmetijske koristi bo treba regimentno kaznovati, ker ta slučaj ni edini, ampak se po vseh sejmih vršijo enaki dogodki. Prosimo naše ljudi, da nas obvestijo o takih „junaških“ činih mesarjev in prekupcev.

Licenciranje bikov in razstava živine v Solčavi. Dne 29. in 30. septembra se vrši licenciranje bikov in razstava goveje živine ter ovac v Solčavi in v Rečici ob Savinji. Ker vlada veliko zanimanje za čistokrvno marijadovsko pasmo in pridejo živinorejci iz drugih okrajev, je želeti, da se razstavi vsa lepa živina. V gornjesavinski dolini je živinoreja toliko napredovala, da pride za nakup plemenske živine v poštew.

Kuga-slinovka zopet straši. Ž ozirom na dejstvo, da se je pojavila kuga-slinovka in parkljevka v enem dvorcu kraja in občine Cirknica (pri Repniku), pa se do sedaj še ni moglo ugotoviti, odkod se jo je zatrosilo, opozarjajo se vsa občinska predstojništva na predpise zakona o živalskih kugah, glasom katerih se ne sme izgotoviti noben živinski potni list, ne da bi se bila pregledala dotična žival po pristojnem ogledniku. Ob enem se naroča, naj prično občinska predstojništva takoj s poizvedovanjem o zdravstvenem stanju parkljarjev (goved, ovac, koz in svini) potom oglednikov živine, ki pa ne smejo priti z dotičnimi živali v dočito, torej jih ogledati ne v hlevu, ampak pri vratih, oziroma poleg tekališča, da ne prenesejemo kuge v drugo dvorišče. O uspehu poizvedovanja poročati je zanesljivo do 15. septembra 1919. Ta rok se ne sme prekoračiti pod nikakim pogojem. Občane se naj opozori na grožečo nevarnost te pogubonosne živalske kuge in jim naroči, naj vsak slučaj njenega izbruha ali suma takoj naznanijo županu, katerega dolžnost je to naznanilo poslati nemudoma najkrajšim potom (brzozavno ali telefonično) okrajnemu glavarstvu. Posebno se gospodom županom naroča sledi: 1. Dokler se kuga ne ugotovi uradno, izreče se čez dotični dvorec hlevska zapora in je ukreniti, da se vse pse, mačke in perutnino, ki se nahaja v tem dvorcu, priprije. Konje ali druge vprežne živali, ki so v zakuženem govejskem hlevu, postaviti je istotako pod zaporo. Prebivalce takega dvorca naj se opozori, naj ne gredo z doma, predno si niso umili golih delov telesa in menjali obleke in obuvala. 2. Oddaja surovega (nekuhanega) mleka iz takih dvorcev je prepovedati. 3. Za parkljarje naj se izdavanje živinskih potnih listov ustavi. Shode in zborovanja je v okuženih in onih občinah, ki so v nevarnosti, zabraniti.

Tečaj na ljubljanski podkovski šoli. Na državnini podkovski šoli v Ljubljani se začne s 1. oktobrom podkovski tečaj, ki bo trajal do 1. aprila 1920. Prošnje za sprejem je vposlati do 15. septembra v ravnateljstvu zavoda. Prošnjam je priložiti rojstni in krstni list, domovinski list, ubožni list, zadnje šolsko spričevalo, učno spričevalo kot dokaz, da se je prosilec izučil kovaške obrti in nraovstveno spričevalo.

Tedenske novice.

Otvoritev dramatične šole v Mariboru. Za dramatično šolo oglašilo se je do sedaj lepo število gospodilčen in gospodov, ki jim tem potom uljudno naznamo, da se vrši otvoritev dramatične šole v četrtek, dne 4. t. m., točno ob pol osmilj zvēčer v lastni, edino le v ta namen adaptirani dvorani. Vsi oni gojenki in gojenke, ki bi hoteli obiskovati to šolo in se še niso vpisali, naj se zglate do četrtega v ravnateljevi pisarni. Vhod v dvorano dramatične šole je iz Stolnega trga, I. nadstropje gledališkega poslopja. Vsi objenki in gojenke se opozarjajo na točen in reden obisk pouka.

Začetek skušenj igralskega osobja. Vse dame in gospode igralke in igralke, ki so javili ravnateljstvu mestnega gledališča, da so pripravljeni sodelovati, opozarjam, da se začno skušenje za bodočo sezono našega gledališča v četrtek, dne 4. t. m. V četrtek, točno ob pol štirih popoldne, se vrši bralna

skušnja za Finžgarjevo ljudsko zgodbbo „Veriga.“ Vsi sodelujoči bodo obveščeni pismenim potom.

Gojencem kn.-šk. diaškega semenija v Mariboru na znanje. Vsled prevelike draginje zavodu ni več mogoče shajati z dosedanjimi dohodki, zato bodo moralni zanaprej gojeni sami več prispevati ali v denarju ali pa v živilih in sicer vsak mesec 80 K. — Ravnateljstvo.

Počudnica Slovenske kmetijske družbe za Maribor in okoliš priredi v nedeljo, dne 7. t. m., v dvorani okrajnega zastopa predavanje o rabi apnenega dušika in o živinorejski zadruži; začetek točno ob 9. uri dopoldne. Taka predavanja se bodo vršila ob isti uri in na istem mestu vsako prvo nedeljo v mesecu.

Zlati jubilej slovenske tvrdke. Dne 1. septembra minulo petdeset let, odkar je otvoril stari g. Berdajs svojo trgovino v Mariboru na Grajskem trgu št. 1. L. 1882 se je preselil v sedanje prostore v gradu na Sofijinem trgu. Vodil je z užorno marljivostjo in spretnostjo trgovino do svoje smrti dne 11. svečana 1898. Bil je kremenit značaj, vrl slovenski narodnjak v onih hudičasih. Pri ustanovitvi „Posojilnice“ in Narodnega doma je bil med poglavitim sotrudniki. Pri vseh narodnih prireditvah je on z vso svojo obiteljo neutrudno sodeloval. Njegov spomin je v krogu mariborskih Slovencev neizbrisljiv. Trgovino vodi nadalje njegov sin, istotako vrl narodnjak. Želimo, da njegova trgovina i v bodoče prosvita!

Dvomesečne orožne vaje. K dvomesečni orčni vaji sta vpoklicana letnika 1886 in 1887 in sicer letnik 1887 na 15. septembra, letnik 1886 pa na 22. septembra. Letnik 1898 bo odpuščen od vojakov in sicer moštvo s priimkom začetne črke A—M dne 8. septembra, ostalo moštvo pa 22. septembra. Odpuščeno bo le ono vojaštvvo, katero je pravočasno nastopilo vojaško službo, ono pa, katero je nastopilo po 1. marcu, bo moralno odslužiti dobo.

Kdo bo tržil s prekmurskim sadjem? Glavni agitator nemčurško-liberalne „Samostojne Kmetijske Stranke“ Vrtojbčan Mermolja se poteguje za pravico, da bi smela njegova delniška družba na Pesnici kupiti sadje na Prekmurščini. Vse to iz golega in svetega navdušenja za „svododo kmetskega stanu!“

Dva lepa shoda SKZ sta se vršila v nedeljo, dne 31. avgusta, pri Spodnji in Gornji Sv. Kungoti. Na obeh sta govorila urednika Golec in Žebot. Pri Spodnji Sv. Kungoti se je vršil shod dopoldne. Solska dvorana je bila nabito polna kmečkega ljudstva. Shodu sta predsedovala kmet Fras in kmečki mladeniči Grandošek. Izvolil se je krajevni odbor SKZ, kateremu predseduje kmet Franc Temerl. Zbor je enoglasno sprejel resolucije, v katerih zahteva sklicevanje pokrajinskega zbora, volilno pravico tudi za kmetsko ženstvo, nižjo carino za ljudske potrebščine, prost izvoz vina, krivice pri predpisovanju vojnega in dohodninskega davka se morajo popraviti. — Pri Gornji Sv. Kungoti je bil shod popoldne v soli. Zbrali so se zaupniki in zaupnice naše stranke iz župnij: Gornja Sv. Kungota, Sv. Križ, Sv. Jurij in Svetina. Predsednik shoda je bil gerent Volavšek, podpredsednik župan Galunder, zapisnikar pa Ivan Serbinik. Urednik Golec je poročal o političnem položaju in o programih posameznih strank. Urednik Žebot je govoril o politični in gospodarski organizaciji. O kmetskih zahtevah in o potrebi organizacije Kmečke Zveze so še govorili zaupniki: Hlebič, Galunder, Spindler in Gaberc. Zborovanje je trajalo skoraj tri ure. Po zborovanju je bilo še posvetovanje glavnih zaupnikov o podrobni izvršitvi naše krščanske kmetske organizacije. Sklepe tega res pomembnega zborovanja pričakovamo na drugem mestu. Taki ljudski in okrožni shodi so res važni za naš napredok. Kjerkoli se naša stranka živahno giblje, priraže shode, sestanke zaupnikov, gre naša stvar vrlo dobro naprej. Kjer pa vlada mrtvilo, kjer naši samo jadujemo, a storijo pa nič, tam seveda dosežejo nasprotne uspehe. Radi tega na delo povsod!

Shoda Kmečke Zveze v Cirkovčah in Št. Janžu na Dravskem polju se vršita v nedeljo, dne 7. septembra po rani božji službi v Št. Janžu po večernicah. Govorijo: Brenčič, Golec in Žebot. Gospodarji in gospodinje, agitirajte za obilno udeležbo!

Shod viničarjev. Tudi viničarji so se začeli zavežati važnosti časa. V ta namen stopajo na noge, da se organizirajo stanovska v Jugoslovanski Strokovni Zvezzi. Za organizacijo viničarjev priredi JSZ posebne shode, ki se bodo vršili pri Svetinjah dne 7. septembra po rani maši v gostilni g. Zavratnika, pri Sv. Miklavžu v župni dan po večernicah; v Ljutomeru pa drugi dan. Viničarji župnije Sv. Bolzenka, pridite v polnem številu k Sv. Miklavžu. Viničarji naj store vse potrebno, da pridejo na shode v polnem številu!

Kmetska zbornica v Ormožu je sklenila znižati draginjske doklade trgovcem-bogatašem in navjalcem cen za kmetske potrebščine ter zvišati doklade kmetom, delavecem in obrtnikom z ustanovitvijo Gospodarske zadruge. Kmetje se zavedajo svoje moći in svojih pravic. Česa ne doseže posameznik, to hočemo in moramo doseči združeni in če se tudi tisti na glavo postavijo, ki od kmeta živijo, zahrbitno pa ga soražijo. To je odgovor na hujskario, da hočemo kmetske zvezarji ubogim železniškim delavcem in uslužbenec odgrizniti težko zasluzeno plačo in draginjsko doklado.

Pri Sv. Arehu se vrši v pondeljek, dne 8. septembra, na malo Gospojnico, veselica s sledenjem sporedom: ob 10. uri blagoslovljenje obeh kapelic, govor, sv. maša, nato prosta veselica v in okrog Ruške koče.

Pozor pred sleparko-tatco! Pri Sv. Juriju na Pesnici je dne 25. avgusta t. l. nekemu posestniku ukradla nad 5300 K neka ženska, ki je prišla s poročili, da je ta in ta vojak ušel iz laškega vojnega ujetništva, pa je zdaj v bolnišnici in potrebuje denar itd. S podobnimi vestmi bo pač tudi drugod krošnjarila, zato pozor na njo! Stara je 26–30 let, srednje postave, okroglega rdečega lica, črno oblečena z belim predpasnikom in belim svilnatim robcem, ki ga pa morda izmenjuje; govoril zelo lepo in gladko slovenski in nemški. Najložje jo je spoznati po tem, da ji spredi manjkata dva zgornja zoba. Potem se je tudi tu dognalo, da je nedavno na enak način sleparila in kradla okoli Gomilice in se potkal blizu Lučan, koder je našim stražnim vojakom pri Dominkušu plačevala obilo vina. Izdajala se je tokrat za Perko, doma v Križevcih pri Ljutomeru. Odtod jo je najbrž popihala čez Sv. Križ ali Sv. Duh v Dravsko dolino ali na Pohorje, ker so orožniška poizvedovanja na drugih straneh ostala dozdaj brezuspešna. Če mogoče, ji pomagajte v roke pravice!

Pri Sv. Urbanu so se v preteklu 14 dni smrtno ponesrečile tri osebe: Janez Cizerl, kmet in narodnik Slov. Gospodarja v Svetinah, je iz hleva padel in se smrtno poškodoval. Martin Kolarč, nožar in tudi narodnik Slov. Gospodarja v Janežovcih je slamo v kopico deval, padel s kopice in se ubil. Alojzij Belec, 10 letni viničarski otrok, je na vrvi telico pasel in si je motvoz okoli pasa omotal. Telica, katero so obadi pikali, je nagloma zbezgala proti grabi in je fantka preko 200m dolge njive za seboj vlekla. Ob koncu njeve je tresknil fantek z glavo ob drevo in izdihnil čez nekaj časa.

Klanci—Sv. Jurij na Pesnici. Na Klancu so tedeni našli obešeno na drevesu 85 letno starko Terezijo Sluga od Št. Jurja; toda dognalo se je kmalu, da je bila najprej ubita, potem še le obešena. O zločincih doslej še ni pravega sledu. Na Gruševah je neki viničarski družini bila ukrađena vsa obleka in perilo; sprejela je čez noč nekega tujca, bivšega vojaka, ki je svojo hvaljenost na ta način pokazal. Dekleta in ženske sploh, in zlasti še starši: več previdnosti in pameti v teh časih, da bo tudi več varnosti!

Vojni vjetniki se vračajo. Na pariški mirovni konferenci so sklenili, da morajo začeti vse države pošiljati vojne vjetnike v svojo domovino, ne da bi čakali na odobrenje mirovnih pogodb.

Povratek naših vjetnikov iz Marchtrenka. Vi soboto, dne 30. avgusta so v Spilju izmenjali naše in nemškoavstrijske vjetnike izza koroških bojev. Nemcev je bilo nad 400, Jugoslovanov pa 13 častnikov in 828 mož. Nemce so v Spilju izročili danskemu poslaniku, ki jih je prevzel v varstvo. Jugoslovan so bili v Spilju pogoščeni. Vlak je bil okrašen z zelenjem. Oteči vojaki, ki so pripravljali o bridkostih, posebno o gladu, ki so ga prestali v nemškoavstrijskem vjetništvu, so od radosti kar vriskali, ko so vozili po naši jugoslovanski zemlji. V Mariboru jih je pričakovala godba, mestni poveljnik podpolkovnik Zwirn, zastopnika okrajnega glavarstva dr. Mulaček in dr. Bratina, vojaška odpoljanstva in obilo drugega občinstva. Ko je vozil vlak na postajo, je zaigrala gema „Naprej zastava Slave!“, ljudstvo pa je pozdravilo vracajoče vjetnike z Živijo-klici. Podpolkovnik Zwirn je v navdušenih besedah pozdravil vjetnike. Zahvalil se mu je vodja transporta srbski major Milusavljevič. Narodne dame so moštvo pogostile z jedjo in pičajo ter tobakom. Moštvo mariborských vojaščin oddelkov je ostalo v Mariboru, drugi pa so se odpeljali v Celje, oziroma dalje v Ljubljano.

Nov vlak. S 1. septembrom vozi med Ljubljano in Zidanim mostom nov osebni vlak, ki zapusti Zidani most zjutraj ob 5 uri 54 minut in privazi v Ljubljano ob 7 uri 28 minut. Iz Ljubljane pa vozi ob 14:15 in pride v Zidani most ob 15:39.

Bencin in mineralna olja. V kratkem dospe iz Poljske drugi transport bencina in drugih mineralnih olj. Reflektanti naj javijo pismeno svoje potrebujočine odsek za prehrano v Ljubljani najkasneje do dne 31. avgusta. — Tako čitamo v ljubljanskih listih. Vprašamo, zakaj se taka naznanila tako pozno objavijo in zakaj se ne objavijo tudi v izvenljubljenskih listih?

Ača iz Amerike. List „Jugoslov. ekonomista“ piše, da so koncem junija naložili v Ameriki 1.290.000 vreč kave za Evropo.

Dopisi.

Sv. Peter pri Mariboru. V nedeljo, dne 31. avgusta je priredila Slovenska Kmečka Zveza pred cerkvijo dobro obiskan shod, na katerem je g. dr. Leskovar v poljudnih besedah razložil, kaj je Slov. Kmečka Zveza. Preprčal nas je, da je Slov. Kmečka Zveza edina stranka, ki res skrbi za kmeta in ki se je moramo okleniti vsi. Izvolili smo odbor, ki mu načeljuje vrlji gospodar Ludvik Fluher. Šentpeterčani! Ostanite v načelih zvesti svojim vernim in narodnim prednikom,

pristopite vsi k Slov. Km. Zvezi, pokažite, da ste navdušeni Jugoslovani, ki iščejo prave sreče samo v organizacijah sezidanih na katoliško-narodni podlagi!

Sv. Peter pri Mariboru. Po večernicah v nedeljo 31. avgusta je priredilo vodstvo tukajšne šole skromno šolsko slavnost, ki nas je vse očarala. Malčki so nastopali neustrašeno pri deklamacijah, petju in priprostih prizorih. Cenj. vodstvu čestitamo na dobrem uspehu ter želimo: Še večkrat kaj takega!

Sv. Peter pri Mariboru. Preteklo nedeljo so obiskali v procesiji našo romarsko cerkvico na Gori naši vrlji sosedje Šmarjetčani. Vkljub neugodnemu vremenu v jutranjih urah se jih je zbralo precejšnje število, združila jih je gotovo otroška udanost do Matere Gorske in pa ljubezen do svojega dušnega pastirja, preč. g. duh. svet. Jerneja Frangeža, ki je sklenil tudi ob svoji 60-letnici počastiti Gorsko Mater Božjo. Mi vsi Šmarjetčani, se zaupno obračamo po Mariji do Boga, da nam ohrani gospoda župnika jubilanta še mnogo let zdravega in čvrstega v naši sredini!

Krčevina pri Mariboru. Amerikanska živila za otroke se bodo dobila v petek, dne 5. septembra od 8. do 11. ure dopoldne in od 2. do 5. ure popoldne v krčevinski šoli. Kdor ne bo prišel, bo zbrisani iz seznama.

Hoče. Dne 8. sept. ob pol 8. uri bo velik shod Kmečke Zveze v Slivnici. Govorijo: Kmet Hlebič od Sv. Križa, ter urednika Golec in Žebot. Pojdimo v Slivnico! — Krajevni odbor Km. Zveze.

Št. Ilij v Slov. gor. Dne 8. sept. po rani božji službi shod kmetijske podružnice. Govori višji živinazoravnik Pirnat iz Maribora.

Fram. Na praznik, dne 8. sept. gremo moški in ženske vsi na shod Kmečke Zveze v Slivnico.

Pri Sv. Martinu pod Vurbergom smo priredili v nedeljo, dne 31. avgusta igro „Pogumni krojač“. Predstava je bila zelo dobro obiskana, udeležencev je bilo nad 400. Na željo ljudstva se igra ponovi na 8. septembra. Vsi ste vabljeni. Čisti dobiček se bo porabil za spomenik padlim junakom.

Pri Sv. Barbari Slov. gor. je priredilo Bralno društvo minuli mesec dve igri: Dr. Vseznal in njegov sluga Stipko Tiček in Oh, ta Polona, ki ste obe izborni vspeli ter vsem udeležencem vzbujale mnogo smeha, za to se vsem igralcam in pomočnikom prav toplo zahvaljujemo. Dohodek K 461— se vporabi za nakup knjig. Mladina! le tako naprej, z omiko navzgor prihodnost je Vaša! Obe igri je olepševalo lepo ubrano petje: Slovenska zemlja, zemlja krasna, naše himne itd., ob koncu se je vršil obilni srečolov, kar je vse vrlo zadovoljilo. Žvestim Ruperčanom topla zahvala za lep obisk, ki ga vrnemo. Pozdravljeni!

Sv. Lenart v Slov. gor. Pri nas se vrši v nedeljo, dne 7. septembra takoj po rani službi božji v Posojilnici zaupni shod Slov. Kmetske Zveze. Pristop dovoljen le članom Zveze. Pridite vsi, udje, govori naš priljubljen govornik iz Slov. gorice!

Sv. Lenart v Slov. gor. Pri nas se vrši v nedeljo, dne 7. septembra takoj po rani službi božji v Posojilnici zaupni shod Slov. Kmetske Zveze. Pristop dovoljen le članom Zveze. Pridite!

Sv. Lovrenc na Pohorju. Mi Pohorci krog sv. Lovrenca smo res lahko ponosni na našo globoko vernost ter narodnost. Narodnost so nam podobičem stare Avstrije zavirali naši trški nemškutarji in nemška šola. Jugoslavija je ustavila do vrha naložene gare šentlovenske nemškutarije v trgu in osobito v šoli, ker je odslovila nemško učiteljstvo in nam poslala slovenske šolnike. To smo vam bili veseli mi narodni Pohorci, ko je zakrilatila v naši šoli na slovenskik tleh tudi mila nam materinščina. Pričakovali smo z vso gotovostjo, da bodo naši slovenski učitelji nemorni delavci v šoli, vzgled v narodnem oziru in tudi v izpolnjevanju verskih dolžnosti, vsaj napram otrokom pri nadzorstvu šolske mladine v cerkvi. Pa v tem oziru smo bridko razočarani. Naši novi šolniki kažejo več zanimanja v spisovanju vabil za politične shode „Samostojne“; cerkve pa se izogibljajo tudi takrat, ko bi postavno morali v njo z otroci. Tako postopanje učiteljstva in to takoj v začetku našega narodnega preporoda žali naši verski čuti, katerega nam niso dražili in motili niti iz šole odsloviljeni nemškutarji. Naše Jugoslaviji vdano pohorsko ljudstvo zahteva od vlade narodnih, ne pa strankarskih učiteljev, ki bi naj v cerkvi izvrševali to, kar so postavno dolžni, da bi otroci tudi videli, da niso samo oni, ampak tudi njih šolski vzgojitelji — kristjani!

Remšnik. Tudi mi ob meji smo se jeli gibati. Naš vrlji pristaš g. Rajko Grögl je z velikim trudom spravil naše izobraževalno društvo zopet na noge. Hvala mu za to potrebno delo. Bil je tudi izvoljen za predsednika društva. Pričakujemo, da nam bo nudil kmalu na održko igro.

Zavrč. Liberalcem pride vse prav, ako tudi po duhovnih diši, samo, da se dobiček dela. Kot nadzornik za vinograde celovškega kapitelna je nastavljen Tomaž Murkovič, liberalec. Namesto da bi skrbel za dobrobit posestnika in države, je začel polniti svoj žep. Kar sam ne more, mu pomaga njegov sluga Troha, kateri ima še od Murkoviča globokejši žep. Ta dva sta vino celovških kanonikov rekvirirala liter po 6 kron in sedaj ga že odvajažata. Vino gre Bog ve kam, a dobiček, katerega bosta pri veriženju zaslužila, pa v njun žep. Liberalcem smrdi vse, kar je farovškega, samo vino in denar ne. Vprašamo pa javno oblast: Ali je dovoljeno vino za slepoceno 6 kron izvažati? Ker se lahko po 8—9 kron proda. Ali tukaj ne trpi škode lastnik in država? Izgovarjata se Murkovič in sodrugi, da je bilo razglašeno, da se bo vino na javni dražbi prodajalo. To ni res. Osobito tukaj pri nas ne. Zakaj se pa vina posestnikov iz Dunaja in Gradca nihče ne dotakne? Samo po duhovniškem imetu vdarimo! Ali ni to boljševizem? Imajo pač naši liberalci tople zveze z Gradcem, kar še vedno dobro nosi.

Sv. Trojica v Halozah. Tukajšnje izobraževalno društvo je priredilo dne 24. avgusta v prostorih g. Beline pomenljivo Vodnikovo slavnost. Po pozdravu domačega g. kaplana Potrča je govoril o pomenu prvega slovenskega pesnika Vodnika posebno za združitev Slovencev, Hrvatov in Srbov v eno državo Jugoslavijo prav lepo g. kapelan Erhartič iz Črne gore. Potem so prednasišali izjurjeni in vsestransko pohvaljeni igralci (skoraj sama kmečka mladina) iz Črne gore dve gledališki igri: „Tri sestre“ in „Prepirljiva sosedka“. Prav lepa jim zahvala od našega društva in ljudstva! Vmes smo se veselili izvrstnega petja našega zbora in godbe na pihala. Vdeležba ljudstva in inteligence, posebno učiteljstva, od vseh strani je bila prav velika. Želimo si prav mnogokrat še kaj tej prireditvi podobnega na trojičkem hribu.

Konice. V nedeljo, dne 14. t. m., se vrši velik mladenički tabor za ves konjiški okraj pri Materi božji na Brinjevi gori. Spored: 1. Ob desetih pridiga in sv. maša. 2. Po sv. maši veliko mladeničko zborovanje na prostem. Velika potreba je, da se tudi mladeniči konjiškega okraja organiziramo in združimo v naših izobraževalnih društvin in orlovskeh odsekih. Zatorej, dne 14. septembra, vsi mladeniči konjiškega okraja na Brinjevo goro, da preštejemo svoje vrste in si napravimo načrt za naše bodoče delo!

Celje. Slobodomiselna šola je po mnenju nadučitelja g. Gradišnika ljudska deška šola celjske okolice. V pozdrav slobodomiselnim dijakom je pustil namreč razobesiti raz to šolo zastavo. Ne g. nadučitelj, tako daleč pa še nismo na Slovenskem! Zelo se motite, ako mislite, da smete na tako nesramen način žaliti verski čut katoliških staršev, ki pošiljajo svoje otroke v to šolo! Ali smemo pričakovati, da se bode vyzgajala naša mladina versko-nravno pod vodstvom človeka, ki ob vsaki priliki pokaže svoje slobodomiselne mišljenje? Pristojno višjo šolsko oblast pozivamo, da odločno prepove g. nadučitelju zlorabititi šolo v strankarske namene; pove mu naj, da ljudska deška šola celjske okolice ni slobodomiselna in tudi ne bo!

Celje. Dobro, da vemo! Kaj? Da so trgovcem ma Kolencu in Ravnikarju pripomogli do premoženja samo slobodomiselnih in da hočeta samo od slobodomiselnih v prihodnje živeti; da se zbirajo v gostilni Branibor samo slobodomiselnih kmetje iz Francoske in Portugalske, ne pa katoliški kmetje iz celjske okolice, da zastopata gg. odvetnika dr. Hrašovec in dr. Vrečko samo slobodomiselnih dijake iz Hrvaska, ne pa domačimi ljudi. To vemo sedaj, ko smo videli, s kakšnim navdušenjem, z zastavami itd., pozdravljate slobodomiselnih dijake, kadar pa priredijo okoliški kmetje kako slavnost — ostanete tiki, mrzli, nedostopni!

Dramlje. Stari, prepirljivi časi se vračajo. Nekateri, advokatom edno vdani naši može so poklicali v ned. 31. avg. iz Pesnice nekega rejenega moža s kratkim spominom in zveriženim jezikom, da ustanovi „Samostojno Kmetsko Stranko“. Tuji ustanovitelj ne ve, da deluje „Slov. Gosp.“ če 53 let za kmetski stan. Ni mu znano, da je duhovski stan vedno ob kmetski strani. Zvedel še ni, da so za osvoboditev Slovencev največ storili duhovniki: Krek, Korošec, Jeglič. Zaprisegal je, da ni „Samostojna“ v nobeni zvezi z advokati in slobodomiselnimi. Tako? Zakaj pa piše „Kmetijski List“, da sprejema: liberalce, klerikalce, šuštercijance, štajercijance, ker se ne ozira nazaj, kaj je kdo poprej bil! Ali se to ne reče, da sprejema tudi advokate in slobodomiselce? V Brežicah se dva advokata ogrevata za „Samostojno“, v Celju jo priporeča

advokatska „Nova Doba“, ki je glasilo slobodomislecev. Govornik se je po prsih bil, da je katoličan, pa ni pri prvem opravilu v naši cerkvi bojda do zadnjega evangelja niti križa naredil. Urleb in Drofenik iz Šentjurja sta Mrmolju pomagala. Skupaj imamo stare advokatske liberalce, ki niso vajeni držati, kar obljudibijo. Varujte se krivih prerokov.

Loka pri Zidanem mostu. Tudi pri nas smo začutili potrebo Kmečke Zveze. Zato nameravamo prirediti v nedeljo 7. septembra shod, na katerem se hočemo pogovoriti o naših razmerah. Shod se prične takoj po prvi sv. maši v poslopju ljudske šole. Na shod smo povabili tudi gosp. dr. Ogrizeka iz Celja, našega znamenitega organizatorja. Zato pozivljamo vse kmete tudi iz sosednih župnij, da prihitite ta dan v Loko.

Kozjanska dekanija. V nedeljo, dne 14. t. m., se vrši na Svetih gorah shod dekliških Marijinih družb in dekliških zvez kozjanske dekanije in sosednih župnij. Ob 10. uri služba božja, zatem zborovanje. Mladenke, agitirajte za shod, pripravite se z govorčki in deklamacijami. Pri Marijinem svetiu se navzamite pravega duha in poguma za bodoče požrtvovalno delo za domovino! Naj bo zastopana vsaka, tudi še tako oddaljena župnija! Shod se vrši ob vsakem vremenu.

Velenje. Dne 18. avgusta je bil znani delavski organizator Vekoslav Zajc imenovan delavskim tajnikom za celo Slovenijo. Poverjena mu je naloga, da ustanavlja nove skupine J.S.Z. prireja shode, vrši revizije, posreduje za delavstvo na vseh merodajnih mestih in pri vladnih organih. Opozorjajo se vse župnije in občine, da kjer še nimajo ustanovljene J. S. Z., naj nemudoma javijo okrožnemu tajništvu Jugoslovanske Strokovne Zveze v Velenje, da se ista čimprej ustanovi. Vsa pisma in prijave, se naj pošiljajo na naslov: Okrožno tajništvo Jugoslovanske Strokovne Zveze za Slovenijo v Velenju.

Iz gornjegrajskega okraja! Poznani ptiček selivec iz Letuša v Gornjigrad splesti si hoče novo gnezdo, katero mu pripravlja njegov ožji tajni svetovalec, značajni in ožji priatelj v Mozirju. Ta selivka sika nekake članke v Novi Dobi radi razdelitve soli, petroleja ter žveplenja. Na cilj si je vzel 2 osebi. Sama Nova Doba pa v štev. 89 tega dopisnika opozarja, naj se po prej pouči, predno kaj poroča, seve bode imelo to sodnijske posledice. Ta ptiček je vojaški vezanec in opravlja orožno vajo samo v Gornjemgradu. Tej ptički selivki svetujemo, da miruje, sicer doživi enako blamažo kakor v Gornjemgradu kontra Prisljan. Vsaka sila do vremena!

Sv. Križ nad Crnečami. Čudodelna podoba višarske Matere božje se prenese iz Maribora semkaj v petek dne 12. septembra, o Marijinem Imenu. Ta dan ob 8. uri zjutraj gre s kolodvora v Dravbergu slovesna procesija s sveto podobo k Sv. Križu. Tam se prične slavnostna tri-dnevница v čast višarski Materi božji, da nam ona od svojega križanega sina izprosi ugodno rešitev sedanjih težkih razmer. V nedeljo, dne 14. sept. je pri Sv. Križu običajni veliki romarski shod. Vse tri dni bodo predpoldnem slovesne službe božje s pridigami, istotako v soboto zvečer. Romarji slovenski, ki ste ravno odtod tako radi romali na zdaj razrušene in nam odtujene Sv. Višarje, Vas iskreno vabimo k obilni udeležbi, da s skupnimi prošnjami priporočimo naši nebeski Materi, da nas povede k svojemu božjemu sinu in nam pomore zdaj tu, enkrat pa v večnosti!

V Vetrinju tik pred Celovcem se vršijo velike priprave za shod dne 7. septembra, na katerem bo vsa koroška Slovenija manifestirala za Jugoslavijo. Pozivljajo se vso narodno in rodomljubo občinstvo iz sosednjih krajev Kranjske in Štajerske, da se shoda v čim večjem številu udeleži, društva naj pridejo s svojimi zastavami. Shod se vrši dopoldan.

Sv. Frančišek v Zgornji Savinjski dolini. Pri nas je priredila Slov. Kmečka Zveza 31. avgusta nad vse dobro obiskan shod, katerega so se udeležili vrlji zastopniki cele Gornje Savinjske doline. Shod je sklical in vodil naš poverjenik dr. Verstovšek, ki je nastopil tudi kot prvi govornik. V svojem navdušenjem in podučenem govoru je poydarjal našo težko priborenje neodvisnost v: narodnem, gospodarskem in kulturnem oziru. Sedaj odločujemo sami o svoji usodi, vsak stan si mora priboriti svoje pravice, v dosegu teh pravic je nujna potreba novih volitev. Govornik je porazložil naš notranji in zunanj politični položaj, pa še delovanje Jugoslovanskega kluba, ki je imel vedno pred očmi in se tudi vselej potegoval za blagor kmetskega stanu. Drugi govornik, g. profesor Bogovič je govoril o: pomenu zdravega, krepkega kmetskega stanu za državo in človeško družbo sploh. Kmetu, kt je življenskega pomena za človeško družbo mora pomagati država in kmet sam. Od države mora zahtevati prepotrebnih kmetijskih in gospodarskih sol, sam pa se mora šolati v organizaciji. Da kmet ne bude padel v oderuške roke, mora se držati posojilnic. Kmet mora biti tudi politično izobražen za slu-

čajev volitev, da ga ne bodo zlorabljali razni politični v strankarske namene. Kmečka organizacija mora biti pozidana na kat. krščanskem temelju, katerega vidit najde naš kmet ravno v Kmečki Zvezi. Povsod je prepotrebna organizacija krajevnih odborov Kmečke Zveze. Po burno odobravanih govorih je prečital Marko Blekač sledče rezolucije, ki so bile sprejete enoglasno: 1. Da se reši v Jugoslaviji kmeta popolnega gospodarskega poloma, je najnujnejša ureditev valute. Naloži naj se 80% do 100% davek na vse v vojni pridobljeno premoženje, da se vrednost krone vzidne in se tako postavi naše narodno gospodarstvo zopet na združen temelj. 2. Olajša naj, se kmetom davčno breme na najnižjo mero. Denar se naj išče kjer se dejansko nahaja, pri vojnih dobičkarjih, verižnikih, trgovcih itd. 3. V političnem oziru pozivljajo zborovalci vse slovenske, hrvatske in srbske kmete, da se čimprej organizirajo v Jugoslovanski Kmetiški Zvezi, ki temelji na krščanskih načelih. Vsako cepljenje v več strankovira znaten nastop kmetiškega stanu. 4. Obsojamo samostojno Kmetiško stranko, ki si je nadela ime „stranka“ zato, ker hoče ob strani stati tako kmetu vedno sovražnim liberalnim doktorjem. JDS preje imenovana liberalna s ranka jo uporablja kot klin, ki ga skuša zariti v enoto organizacijo kmeta in ga tako za svoje oderuške namene oslabiti. 5. Zahtevamo, da se da volilna pravica ženskam vseh stanov brez izjeme. 6. Naj se osebna vožnja na železnicih zniža, znižajo naj se takoj tudi carinski tarifi za kmetiske potrebuščine, kakor n. pr. za sol, sladkor, petrolej itd. 7. Cene živini in kmetiškim pridelkom naj se urejijo in vsaj tako visoko nastavijo, da bo kmet mogel pokriti svoje stroške. 8. V najkrajšem času naj se ustanovi zavarovalnica za živino. 9. Verižniki naj se strožje kot doslej kaznujejo, in naj se vojntm dobičkarjem nalože primerni davki, da bo kmetiškemu stanu znatno zlažšano davčno breme. 10. Kmetiški posestniki naj se ne kličejo k oroznim vajam ob času največjega dela, ampak naj se zanje preložijo orozne vaje na primerenjši čas. 11. Poduk v ljudskih šolah na deželi naj se primerno preuredi, da bo šola na deželi v korist kmetiškemu ljudstvu. V šolske zastope naj pridejo tudi kmetiški zastopniki. 12. Agrarna reforma naj se takoj izpelje, da bo tudi kmetiški stan imel od tega kaj koristi. 13. Zaupnica članom Jugoslovanskega kluba, zlasti voditelju dr. Korošcu.

Orlovske tabor v Dobrlivasi na Koroškem se vrši v nedeljo, dne 14. septembra 1919. Glede udeležbe je predsedstvo O. Z. določilo sledče: 10 K prispevki vplačajo Orli-tevodaci v kroju in v narodni obleki in Orlice-tevodkinje; 20 K Orli v kroju-netevodaci; v teh prispevkih so vratčeni stroški za vožnjo in prehrano. Vsi drugi, ki bi se hoteli udeležiti tega izleta, plačajo polovično vozno ceno in 10 K v zvezno blagajno. Odsekom so se razposlale izzadne okrožnice. Prijave se sprejemajo do 6. septembra. Bratje naj se hitro odločijo in javijo O. Z. Iz Ljubljane odhajamo v soboto, dne 13. septembra, ob 11. uri zvečer, vračamo se v ponedeljek, dne 15. septembra zjutraj. Poagitirajte, da se še drugi člani in članice naših društev pridružijo našim Orliom.

Izredni občni zbor Orlovske Zveze se vrši ob priliki orlovskega tabora v Dobrlivasi na Koroškem v nedeljo, dne 14. septembra, ob 4. uri popoldne (tako po javni tevodabi). Dnevi red: 1. Volitev predsednika in štirih članov predsedstva; 2. načrt za delo po odsekih v zimskem času; 3. tevodni tečaji; 4. slovanski orlovske zlet v Mariboru leta 1920. — Odseki naj o tem razmišljajo in pošljejo svoje predloge do dne 10. t. m. Orlovske Zvezi. Vsak odsek ima dolžnost poslati na občni zbor vsaj enega zastopnika, ki ima tudi glasovalno pravico; zastopniki naj prinesejo seboj pooblastila, podpisana od predsednika in načelnika. — Predsedstvo Orlovske Zveze.

Mladinska prireditve 1920. V pondeljek dne 8. t. m. pride iz Ljubljane od Orlovske Zveze posebna komisija, da si ogleda prostore za to veliko prireditve in stopi v stik z vsemi mero-dajnimi činitelji v Mariboru in okolici. Dopoludne ta dan se vrši ob 11. uri v dvorani JSZ (Flosarjeva ulica) posvetovanje h kateremu vabimo zastopnike naših organizacij v mestu in bližnji okolici. Posebno vabimo odbornike SKSZ v Mariboru in okolici, JSZ, krajevni odbor SLS, odbornice Orlic, Marijinih družb itd. Mnogo dela naš čaka, zato vabimo, da se tega dela udeleži vse naše organizacije, da bode naš nastop leta 1920. časten in lep. Predsedstvo mariborskega Orla.

Celje Celjsko okrožje Orla je poletelo zadnjem nedeljo na ustanovni shod Orla v Vojniku. Bratje Orli so se zavedli kam jih kliče njihova dolžnost ter je prispelo čez 50 članov v krojih na mladiški shod, da čim bolj dvignejo orlovske ideje. V tako lepem številu so se udeležile tudi celjske Orlice in naraščaj. Tevodadba je uspela izvrstno. Pristopilo je takoj 26 članov, kateri so br. Štambej-u slovesno zaprisegli obljubo, da hočejo ostati orlovske organizaciji zvesti in stavitni. Bratje Orli v Vojniku na delo! Nazdar!

Celje Na polet v Vojnik je prišlo tudi veliko štev. krepkih fantov iz Konjic. Ne bo dolgo, ko

bo tudi v Konjicah s pomočjo celjskega okrožja Orla razpel konjiški Orel svoje perutnice ter šel svoja pota kakor zaukuje orlovska misel. Nazdar bratje! Nasvidenje v Konjicah. Čas ustanovitve se pravočasno javi.

Razgled po svetu.

Kdo je zmagal v svetovni vojni. Kdo je bil zmagoval v svetovni vojni, piše nek angleški list sledče basen: Nedavno so imeli sestanek in pogovor konj, vol, ovea in osel ter se razgovarjali in prepričali, kdo je zmagal v svetovni vojni. Prvi se oglasil k besedi konj ter reče ponosno: „Zmagal sem jaz, kajti kavalerija in artilerija je bila vseslej v prvih bojnih vrstah.“ „Ni res, odvrne vol, jaz sem zmagal, ker sem prehranil vojake z mesom.“ „Oba se motita“, jima seže v pogovor ovca, „kajti jaz sem dala volno za vojaško obliko, zmagala sem torej jaz.“ Nazadnje se je pa oglasil ponižno k besedi dolgovuh osel ter dejal: „Vsi trije ne veste nič, zmagal sem jaz, kajti bil sem ves čas svetovne vojne v — generalnem štabu!“

Kje se bo naseli bivši cesar Karel? Listi pričajo dan za dnevom poročila, da se bivši cesar Karol naseli v Švici, v Italiji ali na Ogrskem. Nehvaležno je od naših nemškufarjev, ki so lansko leto z Ornikom na čelu romali na Dunaj k cesarju Karlu, da se sedaj ne usmilijo Karla ter ga ne vzamejo pod streho. To je grdo! Pod Habsburgovec se je nemčurjem dobro godilo. Cesarevi oblastniki so jim šli na roko povsod. Naj bi torej sedaj nemškufarji sprejeli cesarja Karla pod svojo streho. Čemu bi se moral ta revez klatiti po svetu? Saj ga vendar lahko preredijo kamniški Hoibauer, mariborski Schmiderer, cirkniški Fluher, svečinski Pasko, razvanjski Pukl in drugi.

Falzifikati dvehkronskih bankovcev. V zadnjem času se pojavljajo čim pogosteje novi dvekronski bankovci. Ti bankovci utegnejo biti ogrskega izvora, so pa le falzifikati. Ker jih samoobsebi umevno ni mogoče priznati kot plačilno sredstvo, opozarja se občinstvo, da jih ne sprejema. Falzifikate je spoznati deloma iz številki serij. Pri pravih bankovcih niso tisočice številki višje kakor 1, pri ponarejenih so tisočice nižje in višje, n. pr. 0021, 7392 itd. Pri pravih bankovcih so emblemata, kakor avstrijski orel v nemškem tekstu, ogrska krona in črke OMB v ogrskem tekstu jasni, precizni in temnosivi, dočim so na falzifikatih, kako bledi in nejasni. Pri nekaterih manjka valovita mreža na nemški strani. Posebno slabo izdelani so na falzifikatih ženski obrazi. Nedeči barvilo je vobče, kako živo in papir mnogo bolj bel, kakor pri pravih bankovcih.

Tekma med škofom in generalom. Na angleškem otoku Wight se je nedavno vršila konjska dirka, katere sta se med drugimi udeležila tudi tamošnji anglikanski škof ter general Seely. Škof si je priboril tretje mesto ter porazil generala.

Začel se je koncentrični pohod zavezniških čet proti Petrogradu in Moskvi. Tega boja se udeležuje 350.000 mož.

Obletnica nemškega barbarstva. Dne 28. avgusta je obhajalo belgijsko mesto Louvain žalostno petletnico kot spomin na nemška barbarstvo dne 28. avgusta 1914, ko je dal pruski general Mannteufel (nomen est omen, že ime znači, da je bil ta general hudič v človeški podobi) ustreliti v mestu 200 nevojaških oseb, ne da bi te žrtve nemškega barbarstva bile kaj zgrešile. Po mestnih ulicah se je v nepreglednih vrstah pomikal dolg sprevod. Stevilni govorniki so z žadoščenjem naglašali, da osveta za ta grozodejstva ni izostala.

Amerika je bila odpovedala na francosko bojišče 2,800.000 mož. Vsacega od teh vojakov so vežbali že v Ameriki 6 mesecev in v Franciji pa dva meseca. Predno je posegla Amerika v svetovno vojno je posedala samo 600.000 mož, po sklepnu premirja pa nad 2,500.000. Od Američanov je padlo na bojiščih 50.000, ranjenih pa je bilo 260.000.

Plaketa generala Maistra. Naš najboljši medaljer Anton Sever je izdelal umetniško plaketo generala Maistra v premeru 28 cm., ki je razstavljena v trgovini s pisarniškimi potrebuščinami Weixel v gospodski ulici. Delo je v resnici mojstrsko izvršeno in ni v navadnem šablonskem slogu. Lepo so izražene značilne krepke poteze na čelu in na vratu. Kdor želi umetniški obraz v stanovanju in ob enem lep spomin na dneve našega vstajenja, naj si jo naroči. Dobi se za ceno 500 kron. G. Anton Sever je mlad, kako nadarjen umetnik iz krakovskega predmestja v Ljubljani, študiral je na Dunaju umetniško akademijo pri Marschalju, izgotovil je doslej plakete Prešerna, Truberja, Gregorčiča, študijo „Slepec“, ki se nahaja v Ljubljanskem muzeju. Bil je pet let pri vojakih in po vojski je to njegovo prvo delo.

Vjetniki nas pozdravljajo! Naše uredništvo je prejelo: 790 Jugoslovanov, vračajočih se iz tuž-

nega 5-mesečnega nemškega robstva iz Marchtrenka na Zgornjem Avstrijskem, pošilja vsem prijateljem in čitateljem „Gospodarja“ priscrne pozdrave in kliče na veselo svidenje! V imenu vseh: Anton Kramberger.

Komanda dravske divizijske oblasti je odredila: Novinci, roj. leta 1896—1898, ki še dosega niso odslužili predpisane roke v kadru in se imajo rekrutovati, a se nahajajo sedaj v žandamerijski, finančni, poštni ali želežniški službi in so zato vojaščine oproščeni, morajo takoj v aktivno vojaško službovanje. V poštev pridejo oni, ki še dosedaj niso ooslužili predpisane prezenčne službe kot vojaki in sicer ne glede na to, je li so bili svoječasno asentovani ali pa samo prebrani za črnovojniško službo. Prizadete oblasti in uradi javijo nemudoma seznam tega moštva 44. pukovski okružni komandi v Mariboru.

Glavna zveza srbskih kmetijskih zadrug namerava v kratkem v naši pokrajini nabaviti plemenska goveda za one tamošnje živinorejce, ki so med vojno prišli ob živino. Ker je ravno vnovčevanje plemenske govede izredne važnosti za bodočnost in povzdigo naše živinoreje, priporočamo vsem živinorejcem, živinorejskim zadrugam in drugim kmetijskim organizacijam, da gredo tem nakupovalcem pri nakupovanju in prevažanju uivine kolikor mogoče na roko.

Prireditve.

V nedeljo, dne 7. septembra.

Dne 7. septembra bo v Rogatcu velik shod dekl. Marijinih družb in Dekliških zvez za celo rogaško dekanijo. Ob 10. ari v župni cerkvi služba božja; ob 1. pop. pri podružnici sv. Hijacinta zborovanje in nato večernice. — Kapela-Radenci. Prleški visokosločci priredijo s sodelovanjem pevskega zbora iz Vučje vasi v nedeljo dne 7. septembra v Rozenbergerjevi dvorani v Radencih točno ob 4. uri pop. veselico v velikem obsegu. — Bralno društvo v Šmarjeti pri Rimskih toplicah priredi popoldne po večernicah v prostorih gostilne „Pri novi pošti“ ljudsko veselico. Na vsporedu sta dve igri: „Tri sestre“ in „Dva gluha“, petje in godba. Domačini in okoličani ste uljudno vabljeni. — Prostovoljno gasilno društvo v Grajski vasi ima slovesno blagoslovjanje nove brizgalne in veliko ljudsko veselico na vrtu ge. Než Rak-Slander, p. d. Kopriva. Začetek ob 14. uri. — Bralno društvo v Gornjemgradu ponovi v nedeljo ob 3. uri narodno igro „Veriga“. Čisti dobiček se porabi za popravo društvenega odrta. — Prostovoljna požarna bramba v Gotovljah priredi ob 3. uri popoldne pod lipami v sredi vasi veliko ljudsko veselico z raznim zanimivim vsporedom! — Ksaverij v Sav. dolini. Z ozirom na izredno slabo letošnjo pašo, sklicujemo čebeljarje za gornjegradske okraje na zborovanje, ki se vrši v nedeljo, ob 10. uri v šoli v Ksaveriju. K zborovanju so vabljeni tudi čebelarji ljubenske čebelarske podružnice. Govori g. Valentin Pulko, nadučitelj iz Gorice.

Na praznik, dne 8. septembra:

Solsko slavnost priredi učiteljstvo narodne šole v Ljutomeru po večernicah v tevodadnici v prid ubožni šolski mladini s sledenim vsporedom: I. Kosi A.: „Živila troimena Jugoslavija“, spevoga z deklamacijami, govorom in petjem, spremljiev. glasovirja. II. M. Gregorčič: „Lažnjiva Minka“. Igra v dveh dejanjih. Vstopnina po 6 K, 4 K, 3 K in 1 K. K obilni udežbi vabi učiteljstvo.

V nedeljo, dne 14. septembra:

Gasilno društvo v Braslovčah priredi veliko vrtno veselico. Tem potom opozarjamо sosedna društva, da blagovolijo našo veselico upoštevati. — Hočki Orli priredijo ob pol štirih popoldne pri županu Antonu Vernik igro „Trije ptički.“ — Velik mladenički shod na Brinjevi gori pri Zrečah z začetkom ob 10. uri. — Pri Sv. Tomazu pri Oremožu se vprizorijo v Šoli dve igri: „Vse naše“ in „Čevljari.“ Med odmorji udarajo domači tamburashi. Po igrah prosta zabava na vrtu Catove gostilne: srečolov, šaljiva pošta itd. Začetek ob 15. uri.

V nedeljo, dne 21. septembra:

Fantje in dekleta iz Št. Ruperta in Trenove prirede veliko narodno igro s petjem v petih dejanjih ter vrtno veselico v Št. Rupertu pri Gomilskem. — Slovensko katoliško izobraževalno društvo Rajhneburg priredi dve igri: „Tri sestre“ in „Dva gluha“, burko v enem dejanju. Kdor se hoče to popoldne poštano razveseliti, naj pride to popoldne na našo kaplanijsko dvorano!

Listnica uredništva.

B. J., Kamnica: Ni za list. — Dopisnikom: Uredništvo smo tokrat sklenili že v sredo ob 8. uri, ker bi sicer tiskarna ne mogla lista dotiskati do četrtek zvečer. Radi tega so dopisi, došli v sredo, moralni izostati. Nujne reči pridejo v „Stražo.“

„Slovenski Sadjar“. Te dni bo izšla 7—8 Št. „Slovenskega Sadjarja“. Kdor se kolikaj zanima za sadjarstvo in pazljivo pregleda prejšnje letnike, ki

so nepretrgoma izhajali tudi ob najhujših časih med vojsko, mora priznati, da je list zelo koristen in neizogibno potreben za vsakogar, ki hoče napredovati v sadjarstvu. Zlasti opozarjam na sadno izbiro, kajti od pravilne izbire sadnih plemen in sadnih vrst je izvečine odvisen ves uspeh v sadjarstvu.

Naši sadjarji so v obče zelo navdušeni za zasajanje. Toda vse preveč površni in lahkomiselni so gledeli izbire sadnih vrst in pa glede oskrbovanja sedanega drevja. Kar kje slučajno naletijo, bodisi sadno drevo ali ceipi, tisto pa poberejo, cepijo in sade, ne da bi kaj prida premisljevali, kakšna je dotična vrsta, ali je primerna za njihovo podnebje, zemljo in gospodarske odnoscije. Veliko drevja se zasaditi, pa malo ga zraste in malo ga je, ki bi povoljno rodilo. "Slovenski Sadjar" se vseskozi neumorno prizadeva, da bi v tem oziru razbistril pojme in naše sadjarje po celi Sloveniji seznanil predvsem s tistimi domačimi in tujimi, starejšimi in novejšimi vrstami, ki so na vse strani preizkušene in v vsakem oziru odgovarjajo našim potrebam.

Razun tega je pa v sadjarstvu še mnogo drugih vprašanj, za katere se naš preprost kmetovalec-sadjar ne meni prav nič ali pa premalo. Kako malo zmanjšanja n. pr. kažejo sadjarji zlasti za várstvo sedanega drevja, dasi bi morali vedeti, da nam razni škodljivci in bolezni uničijo vsako leto milijone vrednosti. Koliko se greši pri spravljanju sadja, pri hranevanju, pri domači uporabi in pri raznih drugih prilikah! Vse to se mora izpremeniti. In izpremenilo se bo, ako bodo sadjarji z veseljem in zanimanjem čitali strokovni sadjarski list in si prizadevali ravnati se po njegovih navodilih.

Tak strokovni list je "Slovenski Sadjar", ki izhaja že 7. leto. Naroča se pri upravnosti "Slovenskega sadjarja" v Ljubljani, Linhartova ulica št. 12. Naročina znaša letnih 12 K. Dobijo se še vse letošnje številke. Tudi nekaj starejših letnikov je še v zalogi. Vsak zaveden sadjar bo nemudoma naročil "Slovenskega Sadjarja".

Davorin Zunkovič.

O naših naravnih strelovodih.

V obče se čudimo, da je Amerikanec Benjamin Franklin leta 1750 strelovod iznašel; o tem; da je češki župnik Prokop Diviš v Primeticih na Moravskem že strelovod nekaj let preje sestavil, se že manje govor; da so pa stari Egipčani, Indi in Hebrejci že tudi železne in bakrene strelovode imeli, pa skoro nikomur ni več znano, čeravno to potrjujejo različni starci viri.

To so pa bili zgolj umetni strelovodi. O naravnih se pa sploh že dolgo več ne govor, in se moramo čuditi, kako je mogoče, da se je na te že skoro popolnoma pozabilo. V prejšnjih časih je imel slovenski kmet pri hiši, pri parni, pri kozolcu tudi svoj strelovod. To pa ni bila kaka umetna reč, temveč posadil je tik omenjenih zgradb kako visoko rasteče drevo, pred vsem lipo, topol, smrek, jelenko, mecesen ali hrast; bukve nikdar, ker v to drevo še od pametnika ni nikolj strela vdari.

Namerava strela v kako takoj poslopje vdariti, potem trešči v drevo, ker je znatno višje, kakor zgradba. V to syrho se je posadilo kar začetkom dvoje takih dreves. Je strela eno tako strelovodno drevo uničila, kar se je na Spodnje Stajerskem baje tekom 35 do 40 let priljeno enkrat pripetilo, potem je prevzelo ostalo drevo to službo, in na mesto uničenega strelovoda se je zopet novo drevesce zasadilo. Takim potom je bila strelovodna varnost vedno zamenjena.

Se v mojih mladih letih sem slišal večkrat opazko, da je to in ono posestvo manj vredno, ker nima proti strelji priskrbljenih nikakih priprav. In kako je to danes? Danes nima kmet ni enega ni drugega strelovoda; k večjemu si da svojo hišo, ali svoj kozolec zavarovati; da pa v kritičnem položaju nastalo skodo samo deloma vrnjeno dobi, na to ne misli, in še manj, da strela lahko tudi njega ali njegove svojice pogubi.

Svetujemo toraj našim kmetom, naj se pobrigajo povsod za naravne strelovode, posebno pa še zato, ker so ti neprestano zanesljivi, umetni pa nikdar. Bati se je namreč vedno, da je umetna strelovodna priprava kje prekinjena, za kar nihče ne ve, in potem je še nevarnejša, ker sicer zračno elektriko vleče na se, ali ni več sposobna je odvoditi v podzemeljske vodotirne plasti.

Naj bi se predvsem naše učiteljstvo na deželi pobrigalo za to, da dobri vsak hram, vsaka klet, vsak kozolec svoja strelovodna drevesa. Treba je samo mladine tega učiti; treba je opozoriti na nesrečne slučaje, kajih je žalibog povsod dosti na razpolago, in dobra reč se bo že ukoreninila. Razun tega se mora še omeniti, kako prijetjan je pri hiši v letni vročini hladna lipina senca, katere tudi neznošno ogretje stanovanja prepreči. Kako lepo bi pa sploh bilo, ako bi stala pri vsaki slovenski hiši visoka lipa kot znak, da tu prebiva oni rod, koji ljubi in časti najuglednejše slovansko drevo!

Razun lipa bi pa ne priporočal v naših krajih drugih dreves proti strelji saditi, posebno pa topole, ker je to drevo jako nečisto in goji vsako vrsto mrčes. Ker je pa lepih lipovih drevese navadno težko dobiti, bi bilo umestno, če bi se učiteljstvo za to pobrigalo in si male lipne drevesnice napravilo. Za naše bolj vlažne kraje se posebno priporoča pestenje velikoperesne lipe (tilia grandifolia), ker pri nas ta vrsta izborna odgaja.

Na tak način strnemo ob enem koristno, prijetno in narodno ugledno reč. In ko bomo enkrat zopet vti pod svojo lipo složno sedeli, bomo s tem tudi svetu pokazali, da se ne bojimo ne strele izpod neba in sovražnikov na zemlji še manj.

Mala naznana.

Sodarji za vinsko trgovino so proti dobrimi plačilni hrani sprejemajo. Več, se izve Tegetthoffovi ulici 21 II. ndst. Maribor. 285

Pri svinčenem rudokopu v Mežici na Koroškem je razpisano mesto samostojnega **jamboreca**. Prošnje s prepisi šolskih in službenih spricel ter z navedbo plače, se naj vložijo najpozneje do 1. septembra t. l. Dizborstvo in upravnštvo v Mežici. 294

Pohištvo
najboljše kakovosti izdeluje in prodaja po nizkih cenah
Obrtna zadruga mizarških mojstrov v MARIBORU, Grajski trg št. 3.
Kupuje tudi vsakovrstni mizarški les. 65

Knoplji vsako množino prebrane fižole ter lepih suhih gob po najboljši ceni. — Prodajam tudi pristno domačo slivovko, dobro vino ter jabolka sasso v večjem po najnižji ceni Franc Petelin, Zg. Poljska pri Tragarskem. 271

Rdeče maline za eksport kupuje Balkan" trgovska, spredajška in komisija del. dr. Ljubljana, Dunajska cesta 33, Prosi se natančno pismene ponudbe. 188

Preda se:
Zelezna napisna tabla za tvrdke, 6 m dolga, 1:60 m visoka in kompletna zelezna sesalka za vodenjak s kolesom. Povprašati pri Mestnem kopališču Maribor. 1529—308

Za 3 viničarije
se sprejmejo 3 viničarske družine pri g.

F. C. Schwab
Ptuj, Glavni trg. 312

OKOVI

za postelje se prodajo na drobno in debelo pri
"Mizarška Zadruga"
Grajski trg 3, Maribor.

SUKANEC

(cvirn)

1 klopčič = 366 m
črn št. 24, 30, 36
bel št. 24, 30, 36
1 klopčič ... K 6—
1 ducat ... K 69—

Kom. skladilče

Alojzij Gnišek,

Maribor Glavni trg št. 6

Dve zlati

in ena srebrna ura, sodi za benz in raznovrstno pohištvo se proda v Heugasse 4, Maribor. 1517—304—164

OGLAS.

Lužni kamen, za kuhanje mila, pralno in toaletno milo, vrši za med in mast, škaf za vodo, čajna esenca najboljša, sir trapist in Grojer, sukanec, ducat od 48 krom dalje in domača platno se dobi najceneje pri

Alojzij Olifčič, Ljubljana

1501 Starigrad 2. 276

Proda se:

Zelezna napisna tabla

za tvrdke 6 m dolga, 1:60 m viška in kompletna

Zelezna sesalka za vodenjake

s kolesom. Povprašati pri Mestnem kopališču, Maribor. 319

Obleke

od preprosto do vsakovrstne najfinje, domače, dobro in vestno delo, vsake velikosti, izborne kakovosti izdeluje točno in solidno ter prodaja

ALOJZIJ ARBEITER,

Maribor, Dravska ulica št. 15,

(pri starem mostu). 719

Hiše na prodaj:

Dvonadstropna hiša, solčna stran, blska in občinskega davka prista se proda za 120 000 K. Še ena hiša se proda za 100 000 K. Viša na vogatu dvonadstropna, primerna za gostilno se proda za K 140 000 K. Dvonadstropna hiša z gospodarskim poslopjem primerna za pekarijo, imenitn prostor s prodajalnicijo se proda za 150 000 K. Josip Nekrep, Mozartova ulica 59, Maribor. 1570

P. n. občinstvu uljudo naznam, da sem otvoril 1. jugoslov. posredovalnico za nakup in prodaje poses- tev in hiš.

v Sloveniji s sedežem v Celju, Benjamin Iapčeva cesta št. 12. Komeričky Miloš. 1459—225

Preda se hrastove stebre, stopnje (stafie), letve ali late, zvezane in navadna strešna opeka, tudi opeka za zidavo Nekrep Jožef v Mozartovi ulici št. 59, Maribor. 1477

Deček 7 in pol leta star se da na hrano. Tegetthoffova cesta 49, vrata 13, dvorišče, Maribor. 350

Lep konj
176 cm visok se zamenja za mlade junčke ali pa proda. Cena K 3200, na naslov v uredništvo te- ga lista. 348

Preda se lepo kmečko posestvo 2 in pol ure nad Mariborom v ravni in bližu železnic. Kdo želi kupiti, naj vpraša pismeno R. Löpfinger, Cvetlična ulica 8, Ma- ribor. 330

Viničarja išče
baron TWICKEL, Maribor. 328

MAJER s 4—6 delavskimi močmi se sprejme pri g. Ogrizek, Sturmberg Pesnica. 340

Lepa jabolka kg 2:40 K, prodaja August Schrok, Viktringhoffova ulica 12, Maribor. 327

SUHE GOBE,
kumno in druge deželne pridelke kupuje SEVER & Komp. Ljubljana. 333

Kupi se parna žaga. Ponudbe poslati na družbo "IMPFX" v Ljubljani. 334

Ovčo volno kupi po najvišji ceni I. Oswald, Velikovec, Koroška. 331

Pridruga delavščnega viničarja s 4 delavskimi močmi se sprejme proti ugodnim pogojem pri Fricu Winkler v Rošpohu 116 na "ba- ronovem" pri Mariboru. 332

Hlapec 30 let star, želi stalne službe, trezen in pošten, izkušen pri konjih, živini in vseh gospodarskih opravilih. Nastop takoj ali pozneje. Vinko Ratej, Nova vas 2, pošta Konjice. 344

Kmetška oseba se išče za vino- gra, vešči sadjereje in zelenjave, kakor tudi v vseh panogah kmetijstva in živinoreje, mora povsod delati zraven, na lepo posestvo. Ponudbe pod "Poštens" na anončno pisarno Rudolf Gaisser, Mari- bor. 346

Učenca za trgovino išče iz dobre in poštenje hiše. Franc Perger, trgovec v Dobovi. Išče tudi pridno, pošteno, samostojno kuharico srednje starosti. Plača po dogovoru. 326

Lepo posestvo je na prodaj. Ob- stoječe iz njiv, travnikov in 20 oralov gozdov, vsega skupaj je 30 oralov, za ceno 100.000 K za iz- plačati je v gotovino in le resni kupci se vabijo. Sp. Kapla, p. Brezno. 341

Žrmile so na prodaj iz prave ro- gatke rude, lehko zraven mletve sedi, ker grejo čisto lahotno Ce- na 800 K. Naslov v upravi. 338

Opekarna v Račah

prodaja od 1. septembra 1919 naprej zopet svoje priznane prvo- vrstne izdelke, kakor razno opeko in vsakovrstno drugo strešno opeko, zidan opeko, cevi za dre- maže itd. 336

Sprejme se dijak na stanovanje in hrano. Več pove uprava. 1550—325

Izjava.

Jaz podpisana Marija Naglič, posestnica v Ljubečni št. 1 izjavljam tem potom, da so bile verejne vesti, katere sem razširila med ljudi zoper Martina Krajnc, posestnikovga sina v Ljubečni in se mu zahvaljujem, da je odstopil od sodnijskega pustanja.

342

Marija Naglič.

Glavna zaloga in zastopstvo
:: pojedeljskih strojev ::

Ivan Hajny :: Maribor,

Tegetthoffova cesta št. 45

(nasproti glavnemu kolodvoru)

priporoča vitelne, mlatilnice, žitne čistilne mline, sadne in grozdne mline, koruzne robkarje, reporeznice, stiskalnice ali preše, slamoreznice, pluge, brane, posebro izvrstr o pocinkane brzoparilnike, drobilne mline kakor tudi inštaliranje električne luči in pogona. Postrežba točna iz zaloge brez carine in tovornine. 1586—349

Vsakršno špererijsko in kolonialno blago na debelo in drobno razpečava
:: na novo ustanovljena trgovina ::

Ant. Močnik

CELJE, Glavni trg 8.

329

Najboljša žgana in surova kava, c

Zavarovanje zoper škodo do požaru!

Edina slovenska zavarovalnica zoper škodo, povzročeno po požaru je ljubljanska 1563

Vzajemna zavarovalnica.

Glavni zastop za naše obmejne kraje je v Celju (Breg); v Mariboru daje pojasnila zastopstvo „Vzajemne“ v pisarni Augasse št. 10; v Kamniči pri Mariboru pa v pisarni Posojilnice. Jugoslovani, zavarujte se pri domači zavarovalnici.

FERDO BABIČ

edini slov. klučavnjčar v Mariboru, Flosarjeva ul. 3 se priporoča cenj. občinstvu za najrazličnejša klučavnjčarska dela. Izvršuje tudi vsa raznovrstna popravila. Cene skrajno zmerne, delo točno in solidno ter se priporoča za obilna naročila. 1486—151

Če razpošljate sadje zelenjavo itd.

rabite košare,

te pa dobite takoj, tudi v največjih množinah v

PLETARSKI ŠOLI

v Strnišču pri Ptiju Slovenija, ki pa izdeluje tudi druga, v pletarsko stroko spadajoča dela. 1563 Zahtevajte ponudbo!

OTVORITEV HOTELA!

Otvoril sem

HOTEL BEograd

(dosedaj Sandwirt)
V SLOVENJGRADCU

kjer se nahaja gostilna, kavarna, mesarija, prenočišča, keglijšče, krasen vrt, in se dobre voznički na vse strani. Točil bom vedno najboljša vina in pivo ter kavo. Vsak čas se bodo dobila mrzla in topla jedila. Imel bom v zalogi vina vseh vrst v sodih in steklenicah ter sadjevec na drobno in debelo, za razpošiljanje od 56 litrov naprej.

Za obilen obisk in naročila se priporoča

Andrej Oset, HOTEL BEograd, Slovenjgradec.

Rezan in okrogel les, tramove, drva, oglje

kupuje vsako množino

„DRAVA“

lesna trgovska in industrijska družba z o. z., Maribor. 202

NEKREP JOŽEF

tesarski mojster, stavbeni podjetnik,
Maribor, Mozartova ul. 59

se priporoča za vsakovrstna nova stavbna dela ter sprejema tudi popravilna dela.

SPODNJEŠTAJERSKA LJUDSKA POSOJILNICA

P. Z. Z. N. Z.

V MARIBORU, STOLNA ULICA 6

Obrestuje hranilne vloge po 3 odstot.

Daje posojila pod ugodnimi pogoji na vknjižbo, poroštvo in zastavo ::

Pojasnila daje vsak dan od 8. do 12. ure dopoldne in od 2. do 5. ure popoldne

**Ursdne ure sredo in četrtek od 9.
do 12. ure, v soboto od 8. do 12. ure**

Prva jugoslovanska tovarna za poljedelske stroje, stavbno in umetno klučavnjčarstvo, mehanična delavnica za kolesa in avtomobile

FRANJO FARIC POBREŽJE PRI MARIBORU NASIPNA ULICA 20.

Specijaliteta:

Izdelovanje peči za kemikalije, motorjev na bencin in olje, finih železnih in lončenih štedilnikov, železnih ograj, instalacija plina in vodovodov.

Popravljalnica

vsakovrstnih strojev, spojevanje strtega litiga železa ter sploh vsa v to stroko spadajoča dela.

Ulivanje železa in medenine v lastni tovarni. — Kupim staro železo! — Lastni inženirji za izdelovanje narisov v tovarni. 1514—293

SENO

337 kupi vsako množino po najvišjih cenah
BIRKMAIER,
veletrgovina Maribor, Tegetthoffova cesta 77.

Najnovejše! Sv. Evangelji in Dejanje apostolov

je knjiga, kakor je Slovenci dozdaj še niso imeli. Obsega cele evangelje in dejanje apostolov z razlagom. Oblika molitvenika lična. Vezava prikupljiva. Cena s poštnino vred K 6'90. :: Naroči se v

tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Slovenci! Sežite po znameniti knjigi!

POZOR!

Obrtniki, trgovci itd. inserirajte v naših listih, ki so neoporečno najbolj razširjeni slovenski časopisi v Sloveniji!

Odvetnik dr. Ferdo Müller

poprej v Celovcu, naznanja, da otvori s 25. avgustom svojo odvetniško pisarno v Tegetthoffovi ulici štev. 11 (Stara okraj. sodnija) v Mariboru. 1530—807—167

Odvetnika dr. Matej Osenjak in dr. Franjo Lipold

naznanjata, da sta otvorila v Mariboru, Marijina ulica štev. 10 skupno odvetniško pisarno.

Telefon št. 112. 343

M. U. dr. Ivan Jurečko

ordinira od 8—12 in 13—17 ure
174 v Grajski ulici št. 12 v MARIBORU. 1548—828

Mestni magistrat Maribor.

Št. 12971.

RAZGLAS.

Ker se ni pojavit od časa zadnje ugotovitve pasje steklne v Mariboru noben nov slučaj tekužne bolezni, razveljavijo se v smislu § 30 vse veterinarne varnostne naredbe §§ 41 in 42 zakona o živalskih kugah z dne 6. 8. 1919 drž. zak. 177 in k temu izdanik veterinarne varnostnih odredb.

Pasji zapori se s tem razglasom za mesto Maribor razveljavljati.

Ob enem se pa ponovno opominja, da je prepovedano pse jemati v gostilne, kavarne in javne lokale.

Maribor, dne 20. avgusta 1919.

Vladni komisar:
dr. Pfeifer, s. r.

Mestni magistrat Maribor.

Št. 12973

RAZGLAS.

Po mestnem uradnem živ. zdravniku se je dognalo, da je v Mariboru še več garjavih konj, kateri niso v nobeni živ. zdravniški oskrbi. Ker so garje kužna bolezen, katera ni samo na žival temveč tudi na človeka prenosljiva, pozivljam v smislu § 17 zak. o živilskih kugah z dne 6. avg. 1919 drž. zak. 177 in temu izdanih veterinarne varnostnih odredb, da vsi posestniki, ki imajo garje sumljive konje, iste najkasneje tekom enega tedna ustmeno prijavijo mestnemu urad. živ. zdravniku g. Hinterlechnerju.

Proti posestnikom, kateri bi to opustili, se bode v smislu § 63 cit. zak. radi prestopka te odredbe, najstrožje postopalo. Prestopke te dolobče kaznuje sodnija z zaporedom od 1 tedna do 6 mesecev ali z denarno globo od 50—2000 K, oziroma z zaporedom od 3 mesecev do 2 let, ako je bilo razširjanje bolezni združeno z veliko nevarnostjo za kmetijstvo.

Maribor, dne 20. avgusta 1919.

Vladni komisar:
dr. Pfeifer, s. r.

Križevska OPEKARNA

v Križevcih pri Ljutomeru,
ima veliko zalogo

dobro ožgane zidne opeke

na razpolago. Cena po dogovoru.

Križevska opekarna. 311

Tisk tiskarne sv. Cirila v Mariboru.